

ଢେଢ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଢେଢ଼ିଆରେ ପ୍ରକାଶିତ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୭ ସଂସ୍କରଣ

୫

ମେଲଣି

ମୋ ବାପା

ଆଇ ବୁଢ଼ୀ

ଜାଗ ଧର୍ମପଦ

କିପରି କହିବି

ସୀମାହେ ସଂଳାପ

ନାରୀର ପରିଚୟ

ଆଗାଙ୍କା

ବର୍ଷା ଖାଲି ବର୍ଷା

ପରିଣତ ବୟସ

ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିର ମନ୍ଦିର

ନାଟ୍ୟଭାରତୀ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର

କାକିଟପୁରର ମା ମଙ୍ଗଳା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ପ୍ରଚ୍ଛାଦନା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏସ୍.ଏମ୍.

ବାମା ନଗର, ଦ୍ଵିତୀୟ ଗଳି, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଦୂରଭାଷ - ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩, ଇମେଲ୍ - aahwaan@gmail.com

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

‘ଆହ୍ୱାନ’ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକୁ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ଵ ରହିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଯାଏଁ କୌଣସି ସୂଚନା ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବଗୁର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ଵ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତ ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସମ୍ପାଦକ ସବୁ ଲେଖାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିବା ପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ କରଥାନ୍ତି । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବା କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ଵ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ଵ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ପତ୍ରକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତ ବନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରବା ଏକ ଅପରାଧ । ଦୟାକରି ଏହି ବକ୍ଷୟ ପ୍ରତି ବିଶେଷଧାନ ଦେବେ । ଲେଖକମାନେ ଗୁହଁଲେ ନିଜ ଲେଖାର ପ୍ରସାର ଓ ପ୍ରସାର ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ପୃଷ୍ଠାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଛବି ଗଣମାଧ୍ୟମ ବା ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଦେଇପାରନ୍ତେ । ଏଠାରେ ଆମେ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ ଯେବେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ପତ୍ରକାର କୌଣସି ଅଂଶ ଇଣ୍ଟରନେଟ / ଫେସବୁକ / ଟ୍ଵିଟରରେ ପ୍ରସାର କରୁଛନ୍ତି, ଦୟାକରି ଆମ ପତ୍ରକାର ଞ୍ଜେକ୍ସାଇଟର ନାଁ (www.aahwaan.com) ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଭୁଲିବେ ନାହିଁ ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରକାର ଆଣ୍ଡ୍ରଏଡ୍ ମୋବାଇଲ୍
ଆପ୍ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରନ୍ତୁ ।

ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଲିଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଲିକ୍
କରନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ୟୁଆର୍
କୋଡ୍‌କୁ ସ୍କାନ କରନ୍ତୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସୂଚୀପତ୍ର

ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ	୮
ନାରୀର ପରଚୟ	୧୪
ଡା ସନ୍ଧ୍ୟାରାଣୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	
ଜାଗ ଧର୍ମପଦ	୧୮
ପ୍ରତିଭା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ	
ନିରବତା	୨୦
ମିନତି ପ୍ରଧାନ	
ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ର	୨୧
ସୁଶାନ୍ତ ପୁରୋହିତ	
ଆଇ ବୁଢ଼ୀ	୨୨
ଇଂ ଶାରଦା ପ୍ରସାଦ ପରିଡ଼ା	
ବାଞ୍ଛା ଭଇନାଙ୍କ ପୃଥ୍ୱୀ	୨୩
ବ ପ୍ରକାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର	
ମୁଁ ଏବଂ ଟ୍ରେନ୍	୨୪
ଦୀପକ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ	
କପରି କହୁବ	୨୬
ନୃସିଂହ ଚରଣ ବେହେରା	

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସୀମାନ୍ତେ ସଂଳାପ	୨୮
ସନାତନ ମହାକୁଡ଼	
ମେଲ୍‌ଣି	୩୦
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ର	
ମୋ ବାପା	୩୨
ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ବାରିକ	
ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିର ମନ୍ଦିର	୩୪
ଲିଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	
ବର୍ଷା, ଖାଲି ବର୍ଷା	୩୯
ମଧୁମିତା ମହାନ୍ତି (ମିତୁ)	
କାକଟପୁର ମଙ୍ଗଳା ମା	୪୧
ଅନାମ ଚରଣ ସାହୁ	
ପରଶତ ବୟସ	୪୫
ପାରମିତା ମିଶ୍ର	
ନାଟ୍ୟଭରତୀ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର	୪୮
ଅଧ୍ୟାପିକା ରଞ୍ଜିତା ପାତ୍ର	
ଆଶଙ୍କା	୫୫
ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	
ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ୱୀକାର	୬୫

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଓଡ଼ିଆରୁ ଓଡ଼ିଆ ରୁର ଆଣ୍ଡ୍ରଏଡ଼ ମୋବାଇଲ୍
ଆପ୍ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରନ୍ତୁ ।

ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଲିଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଲିକ୍
କରନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ୟୁଆର୍
କୋଡ୍‌କୁ ସ୍କାନ କରନ୍ତୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

<http://www.appsgeyser.com/4251312>

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସର ସଂସ୍କରଣ ନେଇ ମୁଁ ପୁଣି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି ଆମ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର କିଛି ଭବିଷ୍ୟତ ରଥିକ କୃତିକୁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେବାପାଇଁ । ମାସ ପରେ ମାସ ଏହି ପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶନରେ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ ଆମ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟ ଏଥିରେ ଦୃଢ଼ ନାହିଁ । ପୁସ୍ତକ ବା ପତ୍ରପତ୍ରିକା ପଢ଼ିବାର ସମୟ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଏବଂ ଚଳିତ ଯୁଗରେ ଇଣ୍ଟରନେଟର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାରକୁ ଦେଖି ସାହିତ୍ୟକୁ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରିବା ଆମର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ବଜାରକୁ ଯାଇ ପତ୍ରିକାଟିଏ କିଣି ଆଣିବା କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ହାତରେ ମୋବାଇଲ୍ ଧରି ଏବଂ ସେହି ମୋବାଇଲ୍‌ରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର କାମ କରିପାରୁଥିବା ଏହି ଯୁଗର ଯୁବପୀଢ଼ିକୁ ସାହିତ୍ୟପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟକୁ ମୋବାଇଲ୍‌ରେ ହିଁ ପରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ଏକ ମୋବାଇଲ୍ ଆପ୍ ସଂସ୍କରଣ ବିଗତ ମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଆପଣ ଯଦି ଆଣ୍ଡ୍ରଏଡ୍ ମୋବାଇଲ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଥାନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆମର ଏହି ଆପକୁ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରି ନିଜ ମୋବାଇଲ୍‌ରେ ସ୍ଥାପିତ କରିପାରିବେ । ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ସମୟ ଏବଂ ସୁଯୋଗକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଚଳିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସଂସ୍କରଣକୁ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରି ପଢ଼ି ପାରିବେ । ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପାଠକ ପାଠିକା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବେ । ବିନା କୌଣସି ଶୁଳ୍କରେ ଯଦି ଆପଣ ଏହି ସବୁ ସୁବିଧା ପାଇପାରିବେ ତା ହେଲେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାକୁ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପ୍ରକାଶ କରବେ ।

ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଏକ ଏମିତି ଦୁନିଆ ଯେଉଁଠି ତଥ୍ୟ ବନା ପରଶ୍ରମରେ ମିଳିପାରେ । ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରକାର ପ୍ରକାଶନରେ ଏହି ଇଣ୍ଟରନେଟର ହାତ ଅଧିକ । ଆଜି ଏହି ପତ୍ରକା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଛି ବା ଏହା ଯେଉଁ ସବୁ ବୈଷୟିକ ପ୍ରଗତି କରୁଛି ତା ପଛରେ ଇଣ୍ଟରନେଟର ଅବଦାନ ବହୁତ ଅଛି । ଆମେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଖୋଜିଥାଉ ନୁଆ କିଛି ପାଇଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ, ଏହି କିଛିଦିନ ତଳେ ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଏକ ଲେଖା ପଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲି । ଫେସବୁକରେ ଅନେକ ଗୁପ୍ ରହୁଛି ସେଇମିତି ଗୋଟିଏ ଗୁପରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ବାବଦରେ ହେଉଥିବା ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାପରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ପ୍ରକୃତରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟପାଇଁ କେତେ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂଘର୍ଷରତ ଅଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ନଗଣ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଗୁଲୁଥାଉ ଏହା ଆମେ ସବୁବେଳେ କାମନା କରବା । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସାମିଲ ହେଲେ ହୁଏତ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଆମେ ଓଡ଼ିଆରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସରଳକରଣରେ ଅଂଶୀଦାର ହୋଇପାରିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଭାଷାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ କାମ କରୁଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ନେଇ ନିରୁତ୍ସାହିତ ହେବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଲା ଆମ ନିଜ ଅବହେଳା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଷ୍ଟେସାଇଟ୍ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦିତ ହୋଇପାରନ୍ତା, ଯଦି ଆମେ ସେଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅନୁବାଦ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଓ ଜ୍ଞାନ ଅଭାବର ଦ୍ଵାହା ଦେଇ ସେଇ କାମ ଅନ୍ୟପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେଇଛେ । ତେଣୁ କେହି ତାହା କରୁନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଂରେଜୀ ଶବ୍ଦର ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ିଆ ଅର୍ଥ ଥାଏ, ତାହା ଆମେ ହିଁ ଇଣ୍ଟରନେଟକୁ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେତେବେଳେ ଗୁଗୁଲ୍ ଭଳି ସଂସ୍ଥା ଉପଲବ୍ଧି କରବେ ଯେ ଆମ ଭାଷାରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆମ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଷ୍ଟେସ୍

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପୋର୍ଟାଲକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଇବେ ।

ଆମେ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହଚ୍ୟର ଉନ୍ନତ ହେତୁ କିଛି କିଛି କାମ କରିବା ନିଶ୍ଚୟ ଭବରେ ଆମ ଭାଷା ଉଚ୍ଚତର ସ୍ତରକୁ ଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଅବକ୍ଷୟମୁଖୀ ହେଉଥିବା ଆମ ଭାଷା ବଞ୍ଚିରହିପାରିବ । ନହେଲେ ହିନ୍ଦୀ ଆଉ ଇଂରେଜୀ ଭାଷାର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ପ୍ରଭାବ ଆଗରେ ଓଡ଼ିଆ କେଉଁଠି ଲୁଚିଯିବ ଜାଣି ହେବନି । ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା ଏବଂ ଆହ୍ୱାନ ଇ-ଓଡ଼ିଆ ପରବାର ମୂଳମନ୍ତ୍ର, “ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଢ଼ାଇବା” ।

ବଗତ ଦିନରେ ରାଜ୍ୟରେ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି, କାଁ ଭାଁ ଅହଂସା ସହୃଦ ଏହା ସମାପନ ହୋଇଛି, ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ଜନତା କିନ୍ତୁ ଭରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିକୁ ଭୋଟ୍ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ନୂତନ କଥା । ସାର୍ ଦେଶରେ ମୋଦି ମୋଦି ଲହର ଚାଲୁଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଆ ବା ସେଥିରୁ ଅଲଗା କେମିତି ରହନ୍ତା । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ରାଜ୍ୟର ଅନୁନ୍ନତ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଜେପିକୁ ଜନମତ ମିଳିଛି । ଅର୍ଥାତ ଟଙ୍କାକଥା ଚାଲି ଆଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ଅନୁଦାନକୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଗରୀବ ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର ଭାରତର ଅନେକ ରାଜ୍ୟରେ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ସଦ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଦ୍ଵାରା ଏକ୍ଜିଟ୍ ପୋଲ୍ ଫଳାଫଳକୁ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା ଜୋର ଧରିଲୁଣି । ଏ ସବୁ ଦେଖିଲେ ଲଗୁଛି ସତେ ଯେମିତି ଭାରତରେ ରାଜନୀତି ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ସଫଳ ବ୍ୟବସାୟ ।

ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏହି କଥା ଘର କରିଛି ଯେ ଭରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ଏକ ଏମିତିକା ଦଳ ଯାହାର କୌଣସି ନୀତିନିୟମ ନାହିଁ, ସେମାନେ କେବଳ ହିନ୍ଦୁ ଓ ହିନ୍ଦୁତ୍ଵକୁ ଦ୍ଵାହା ଦେଇ ରାଜନୀତିରେ ବଞ୍ଚି ରହିଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ବି ଶାସନା ପାଇଁ ବହୁମତ ମିଳିନଥିଲା, ହେଲେ ମୋଦି ଆସିବା ପରେ ଅନେକ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଇଛି । ଏବେ ଏମିତି ଲଗୁଛି ସତେ ଯେମିତି ସମସ୍ତ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ରାଜନୈତିକ ଦଳ ମୋଦି ବରୋଧୀ କୌଣସି ଅଭିଯାନ ଚଳାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ବିଜେପିକୁ ଶାସନରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଜର ଦଳୀୟ ନୀତିନିୟମକ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଦଳ ମାନଙ୍କ ସହ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବାକୁ ମସୂଧା କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ସେମାନେ ଦେଶ ସେବା କମ୍ ଆଉ ବ୍ୟବସାୟ ଅଧିକ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଉ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ସେମାନେ ଶାସନ ଭାର ନିଜ ହାତରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଆଉ କେତେଦିନ ଏମାନେ ଏମିତି ଆମ ଜନତାଙ୍କୁ ଠକି ଚାଲିଥିବେ କେଜାଣି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଅର୍ଜିତ ଧନରୁ ଆୟକର ଦେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଫାଇଦା ମିଳୁନଥିବା ବେଳେ ଭେଟ ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ସାଇକେଲ୍, ଲ୍ୟାପଟପ୍, ବହୁ ବ୍ୟାଗ, ପୋଷାକ, ମୋବାଇଲ୍, ଘର, ବିଦ୍ୟୁତ୍, ଭତ୍ତା ଆଦି ଅନେକ କିଛି ଦେଇ ଦେଇ ଦେଶ ଦେବାଳିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲାଣି । ମାଗଣାରେ ମିଳୁଥିବା ଅନୁଦାନକୁ ଦେଶର ଏକ ବଡ଼ ବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ନିଜର ଅଧିକାର ବୋଲି ଧରିନେଲେଣି । ଅବସ୍ଥା ଏମିତି ହେଲାଣି, ଯେ ଏବେ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଚାହୁଁଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବନ୍ଦ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି କର ଦେବାପରେ ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ସୁବିଧା ମିଳିବ ନାହିଁ, ସେଇଠି କିଏ ବା କାହିଁକି ସରକାରଙ୍କୁ କର ଦେବ । ସେହି ଧନକୁ ନିଜେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଖଟାଇ ଅଧିକ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବନାହିଁ କାହିଁକି, ଏହା ଦ୍ଵାରା ପେନସନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ ହିଁ ହେବ ।

ଦେଶରେ ଅଶାନ୍ତର ବାତାବରଣକୁ ଉଷ୍ମ କରି ରଖିବାପାଇଁ ଏକ ବିଧିବଦ୍ଧ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଏହା ପଛରେ ବିଦେଶୀ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ସହଯୋଗ ଥିବା ଭଳି ମନେ ହେଉଛି । ପୁଣି ଥରେ ଦେଶରେ ଅସହସ୍ପୃତାର ମନ୍ତ୍ର ଗାଇବାପାଇଁ ଉଦ୍‌ଭ୍ରଷ୍ଟ ଯୁବକଗୋଷ୍ଠୀ ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଥରେ ଜଞ୍ଜାହାରଲ୍ ନେହେରୁ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଭିତରେ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

କାଶ୍ମୀରର ସ୍ଵାଧୀନତା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପୋଷ୍ଟର ଲାଗିଛି । ଦେଶର କୋଟି କୋଟି ଲୋକଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ବଂଶଧର ଏହି ଶିକ୍ଷା ମନ୍ଦିର ଯେ ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏମିତି ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଶୁଣିଲେ ମନକୁ ବହୁତ ଖରପ ଲାଗୁଛି । ଆମର ଆୟୁକର ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଧନରେ ଏହି ବଂଶଧରମାନଙ୍କରେ ଛତ୍ରଛତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ନିଶ୍ଚୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଣ୍ଟରନେଟରେ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଦେଉଥିବା କରକୁ ଜେ ଏନ୍ ଯୁ ଭଳି ସଂସ୍ଥାକୁ ନ ଦେବାପାଇଁ ଅନଲାଇନ୍ ପିଟିସନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସାମିଲ ହେଉଛୁ । ଯେଉଁଠି ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥୋଗାନ୍ ଦିଆଯାଉଛି ସେଇଠି ଆମର କଷ୍ଟ ଅର୍ଜିତ ଧନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଉ । ଏହି ପର କର୍ମରେ ଲିପ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଦେଶଦ୍ରୋହୀର ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଉ ।

ବିଦେଶରେ ଭାରତୀୟ ଇଞ୍ଜିନିୟର୍ ମାନଙ୍କର ଗୃହଦା କାହିଁରେ କଣ । ଖୋଦ୍ ଆମେରିକାରେ ଅନ୍ୟତମ ତନିଲକ୍ଷ ଇଞ୍ଜିନିୟର୍ ଭାରତୀୟ ଏବଂ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିକଟ ଅତୀତରେ ଆମେରିକାର ଟ୍ରମ୍ପ ସରକାରଙ୍କ ଅନେକ ନୀତି ଫଳରେ ବିଦେଶରେ ରହି କାମ କରୁଥିବା ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଭାରତ ଫେରି ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ପୂର୍ବାନୁମାନ ହେଲାଣି । ହେଲେ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ଘୋଷଣା ପରେ ଆମେରିକାରେ ବର୍ଷବେଷମ୍ୟ ହିଂସାକାଣ୍ଡ ଘଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ଏବଂ ବିଗତ ସପ୍ତାହରେ ତନିଜଣ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ସେଥିରୁ ଦୁଇଜଣ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଆମେରିକାରେ ରହୁଥିବା ଅନେକ ଭାରତୀୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଫଳରେ ବିଦେଶରେ ରହି ତଲ୍ଲରରେ ଆୟ କରୁଥିବା ଏବଂ ବଡ଼ ବର୍ଗ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ଗୁଜରୀ ହରାଇବା ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ । ଏହା ଫଳରେ ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀରେ ମାନ୍ୟତା ଆସିବ ବୋଲି କେହି କେହି କହିଲେଣି ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ବିଗତ ଦିନରେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଲକ୍ଷ୍ନୌ ସହରରେ ଏକ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଆତଙ୍କବାଦୀକୁ ସୁରକ୍ଷାବଳ ଗୋଳିଗୋଳା ବନ୍ଦମୟରେ ମାରଦେଇଥିଲେ । ସୈଫୁଲ୍ଲା ନାମକ ଏହି ଯୁବକ ଇଷ୍ଟନେଟରୁ ବୋମା ନିର୍ମାଣ କଳା ଶିଖିବା ପରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ବଭନୁ ଟ୍ରେନରେ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ କରାଇବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଥିବା ବେଳେ ସୁରକ୍ଷା ଏଜେନ୍ସି ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଧରାପଡ଼ିଥିଲା । ଏଥିରୁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଦେଶ ବିରୋଧୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଆମ ଦେଶର ସାଧାରଣ ସହର ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିପାଇବାକୁ ଲାଗିଲେଣି । ଭାରତରେ ଅସ୍ଥିରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟନେଇ ଅନେକ ଦେଶ କାମ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହିପ୍ରକାରର ଶକ୍ତିର ମୁକାବଲ କରିବାପାଇଁ ଆମକୁ ଏକତା ଓ ଦୃଢ଼ ଅନୁଶାସନ ତଥା ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସିରିଆ ଏବଂ ଇରାନରେ ଆଇଏସ୍ ଆଇଏସର ଆଧିପତ୍ୟ ଦିନକୁ ଦିନ କମ ହେବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ବେଳେ ଏହାର କିଛି ଶାଖା ସୁଦୂର ଚୀନ ଓ ଭାରତ ଭଳି ଶାନ୍ତ ପ୍ରିୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ହିଂସାକାଣ୍ଡ ଘଟାଇବାକୁ ମସୁଧା କରୁଥିବା ନିଶ୍ଚୟ ଭବରେ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇଛି ।

ଚଳିତ ମାସର ଆହ୍ୱାନର ଏହି ସଂସ୍କରଣକୁ ଆପଣମାନେ ପସନ୍ଦ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରକା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ନାରୀର ପରିଚୟ

ଡା. ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନିକା ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସୁରଭି ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟିରେ ରଚନାର ଏକ
 ପ୍ରମୁଖ ମୁଁ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀର ଚିତ୍ରଶିଳା ଏକକ
 ମୋର ଜଠରୁ ଜାତ ଏ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି
 ମୋ'ଠାରେ ପରା ନିର୍ବାଣ ।

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ମୁଁ ହିଁ ମୁଁ
 ଦେବତା କି ନର କିବା ପ୍ରେମର ସେ କିନ୍ନର
 ମୋର ଠାରୁ ରକ୍ତ ନେଇ
 ମନ ଓ ଆତ୍ମାର ଦୁଇ ଭାଗରେ
 ମୋର ଏ ଅଜବ ସଂସାର ଭିତରେ
 ମୁଁ ଥିବା ଯାଏ ଏ ଥିବ
 ମୁଁ ଗୁଲିଗଲେ ଆଉ ନ ରହିବ
 ମୋତେ ଦିଅ ଜନ୍ମ ବାରବାର
 ଏ ନାରୀର ଶରୀର
 ଏ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପୂର୍ଣ୍ଣଗତ ପୂଜନୀୟ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ର
 ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଯୁଗ ଯୁଗର

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ମୋ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓ ମୋର ପରଚୟର
 କେବେ ମୁଁ ପୁଅ ଓ ସ୍ଵାମୀ ପାଇଁ ଶୁଣାନରେ
 ପିତୃସତ୍ୟ ରକ୍ଷାରେ ରଜରାଣୀ ବନସ୍ତରେ
 ଲକ୍ଷ୍ମଣର ଔଦ୍ଧତ୍ୟର ବଳ ରବଣ ହରଣରେ
 ରଜଦରବାରରେ ବସ୍ତ୍ର ହରଣ ବେଳରେ
 ସଭାରେ ଲଢ଼ିତ ଗୁରୁଜନ ଗହଣରେ
 ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧର ଏକାକୀ ନାୟିକା ମୁଁ
 ଖୋଜିନାହିଁ ମୋ ପରସ୍ତର ଶ୍ରେୟ କାହାର
 ଯାସ୍ତସେନା ସତୀ ହୋଇଛି ଭୂପତିତା
 ପାସ୍ତପତି ବରଛନ୍ତୁ ମା ଆଦେଶର ସତ୍ୟତା
 ଆଜନ୍ମା ମୁଁ ପଣ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ ବକ୍ରେତା
 ସତୀ ତୁଳସୀ ବବସନା ଜନ୍ମରୁ ଅଭିଶପ୍ତା
 ଶରୀର ମୋର ମୋ'ଠାରୁ ବ ମୂଲ୍ୟବାନ
 କେହି ବୁଝିନାହିଁ ହୃଦୟ ମନର ଅଭିମାନ
 କେତେଥର ବିକାକିଶାର ଦୁନିଆରେ
 ମୋର ବ ମୂଲ୍ୟରୂପ ହୋଇଛି
 ମୁଁ ଅମ୍ବିକା ଅମ୍ବା ରୂପେ ଶ୍ରୀଶକ୍ତି ସାଜିଛି

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପ୍ରେମରେ ବାରମ୍ବାର ପରତ୍ୟକ୍ତ ବ ମୁଁ
 ଦେବତା କି ଗନ୍ଧର୍ବ ସେ ଯୁଗଯୁଗରୁ ମୁଁ
 ଇଚ୍ଛା ନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦେହକୁ ବକିଛି
 ସମର୍ପଣ ପାଇଁ ଦୁନିଆରେ ଅବତରିଛି
 ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଫଲଗୁଧାରରେ ମୁଁ ସଲିଳ ସମାଧି ସଜେଇଛି
 ପ୍ରେମରେ ବହୁ ମୁଁ ଅଗ୍ନି କୁ ଶୀତଳ କରିଛି
 ନିନ୍ଦାଅପବାଦ ମସ୍ତକରେ ମୁକୁଟ ସାଜିଛି
 ନରର ସବୁ କଥା ଗୀତିକଥା ବ୍ୟଥା ପ୍ରେମରେ ଭରିଛି
 କେବେ ମାଗିନାହିଁ ମୋର ପ୍ରାପ୍ତି
 କିବା କଳିନାହିଁ ମୋର ଯୋଗଦାନ
 ଭରିଛି ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର ରଙ୍ଗ
 ନଥାଉ ବା ବର୍ଷାର କିରଣ
 ବେଦନାରେ ଛଟପଟ ଲଭିଛି ମାତୃତ୍ୱ
 ବରିଛି ଯେ ଅପବାଦ ନିନ୍ଦା ଶତ ଶତତ
 ଏ ସୁନ୍ଦର ସୃଷ୍ଟିର ରଚନାର ପାଇଁ
 ଆସୁଥିବ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ନାରୀରୂପ ନେଇଁ
 ତଥାପି ଗୁହ୍ୟିକ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମିକାରୂପରେ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ନିର୍ବାଣ ମୋ କାମନା ଏ ଜୀବନେ ପ୍ରେମର
 ବରୁଣ୍ଡାବେ ମୋ ରୂପକୁ ଦେବତା ନର ଗନ୍ଧର୍ବ କିନ୍ନର
 ଜନମିବେ ଜଠରୁ ମୋ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ମହାପୁରୁଷ ପ୍ରବର
 ଧନ୍ୟ ମୋ ଶରୀର ଧନ୍ୟ ମୋ ହୃଦୟର ସ୍ଵନ୍ଦନ
 ପ୍ରେମରେ ଗଢ଼ା ପ୍ରେମରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ।

ବରଷା ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରସୂତା ରୋଗ ବଶେଷଜ୍ଞା
 ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଓଡ଼ିଶା

ଜାଗ ଧର୍ମପଦ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପ୍ରତିଭା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ

ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଉତ୍କଳ ସନ୍ତାନ
ନଦେ କି ଶୋଇବ ଆଉ କେତେ ଦିନ ?
ଆପଣା ବୈଭବ, ଆପଣା ଗୌରବ, ଆପଣାର ଇତିହାସ
ଭୁଲିଯାଇ ତୁମେ ଲଭାଇ ଦେଇଛ
ଜନନୀ ମୁଖରୁ ପରପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସ୍ଥିତହସ ।

ପ୍ରାଚୀ ରଜରଣୀ ଆମ ଜନ୍ମଭୂମି
ଆଜି ଦାରଦ୍ର୍ୟ ଶୃଙ୍ଖଳେ ଛନ୍ଦା
କର୍ମଠ ସନ୍ତାନ ଭୁଲେ ପରକ୍ରମ
ମାଗଣା ଲେଉଟରେ ହାତଗୋଡ଼ ଯା'ର ବନ୍ଧା ।

ଛପନ ଭେଗିଆ ଏ ଜାତି ଠାକୁର
ସେବକ ଦାଉରୁ ଉପାସରେ ଏବେ ରୁହେ
ଯା' ଆଶ୍ରିତେ ଜାତି ସୁରକ୍ଷିତ ମଣେ
ତା' ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ଥାପନେ କେତେ ଯେ ବତ୍ରାଟ ହୁଏ ।

ସାଧବ ପୁଅର ଧନାଦ୍ୟ ଜନନୀ
ଏବେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହୁଏ ତା' ମାନ
କର୍ମ ଅବଳରେ ଏ ମାଟି ସନ୍ତାନ
ଯେବେ ପ୍ରବାସେ ଖଟେ ଦାଦନ ।

ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କଳାର ଉର୍ବର ଏ ମାଟି
ଆଜି କେତେ ହତଶିରୀ ହୁଏ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଆଉ କଳା କାରଗରୀ
ଅଣହେଲା ଯୋଗୁଁ ଲୋପଯାଏ ।

ରତ୍ନଗର୍ଭା ଆମ ରଈଜର ଭୂମି
ତଥାପି ଧରେ ସେ ଭକ୍ଷୁକାର ଥାଳ
ଅପାରଗ ଏଇ ସନ୍ତାନ କୁକୁଡ଼ା
କ୍ଷମା କରିବନି ଇତିହାସ କାଳ କାଳ ।

ଉଠରେ ଓଡ଼ିଆ ଭରି ନୂଆ ଡେଜ
ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଜାତିପ୍ରେମ ହେଉ
ଭଲ୍ଲ ଗୌରବ, ଭଲ୍ଲ ମଣିଷ
ଜାତିପ୍ରୀତି ଭବ ଆପଣା ଭିତରେ ଖୋଜ ।

ଭଲ୍ଲ ଜନନୀ, ଗୋଭ ସୁଗୋଭନୀ
ହସ୍ତ ପୁଣି ହୋଇ ପ୍ରାଚ୍ୟ ରଈଜରଣୀ
ଗଢ଼ିବାକୁ ମା'ର ପ୍ରଗତି କୋଣାର୍କ
ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାଣେ ଧର୍ମପଦ ଜନ୍ମ ପୁଣି ।

ଲଙ୍କା ରୋଡ୍ , କଟକ-୧୨

ନୀରବତା

ମିନିତା ପ୍ରଧାନ

ନୀରବତା ! ତୁମର ତ ଅନେକ ସ୍ୱରୂପ,
ସାଗର କାହିଁକି ନୀରବ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଛୁଲିଛି ବୋଧେ,
ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗ ଓ ଲଘୁରୂପ ପାଇଁ ।

ତରୁଲତାର ନୀରବତା,
ପବନ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ଝଡ଼ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ
ସଙ୍କେତ ଦିଏ ରହି ରହି ।

ରକ୍ତର ନୀରବତା !
ହୁସ୍ କର ପାଦ ତପି
ପଶି ଆସେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ,
ତା ଦଳବଳ ଧରି ।

ନୀରବତା ! ଶାନ୍ତ ସିନା,
ଆଶଙ୍କା ଖେଳାଏ ମନେ
ମୁହଁ ଖୋଲିଲେ
ବାଦଲ ଗରଜବ ବା,
ହସିପାରେ ଏ ଧରଣୀ ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ ।

ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ର

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସୁଶାନ୍ତ ପୁରେହତ

ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ତା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ,

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ଲାଗିଲା । ଆହ୍ୱାନ ନିଜର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରକାଶନ ଜାର ରଖିବା ସହ ଆହୁର ଉନ୍ନତର ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିଛି । କୁ୍ୟଥାର୍ କୋଡର ପ୍ରଚଳନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହି ପତ୍ରକାକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ସୋପାନକୁ ନେଇଛି, ଏହା ସମସ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ଏବେକାର ବ୍ୟସ୍ତ ବହୁଳ ସଂସାରରେ ଏଭଳି ଏକ ଜାତିସେବା, ଭାଷାସେବା ବରଳ ଓ ମୁଁ ତୁମର ଏହି ନିରନ୍ତର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ଜଣେ ପ୍ରଶଂସକ । ଆହୁର ଅନେକ ଶିକ୍ଷିତ ଓଡ଼ିଆ ମାନେ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତୁ, ଲେଖା ଦିଅନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆରେ । ଓଡ଼ିଆରେ ଟାଇପ୍ କରିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଖୁବ୍ ସହଜ ହେଲାଣି । ଯେ କେହି ବନ୍ଧୁ ମାତ୍ର ଘଣ୍ଟାଏ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଓଡ଼ିଆରେ ଟାଇପ୍ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ପାରିବେ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହେଉ ବା ମୋବାଇଲ୍, ଉଭୟରେ ସହଜରେ ଟାଇପ୍ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ବନା ମୂଲ୍ୟରେ ଆପ୍ ସବୁ ଉପଲବ୍ଧ । ତେଣୁ ମୁଁ ଆହ୍ୱାନର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିବି ସେମାନେ ଓଡ଼ିଆ ଟାଇପ ଶିଖନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାନ୍ତୁ ଏହି ମହାନ ଉଦ୍ୟମରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଏହାର ଉତ୍ତରେତର ଉନ୍ନତ କରିବାରେ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ସୁଶାନ୍ତ ପୁରେହତ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଆଇ ବୁଢ଼ୀ

ଇଂ ଶାରଦା ପ୍ରସାଦ ପରିଡ଼ା

ମୋ ଗାଁ ରେ
 ମୋ ମାଟିରେ
 ଜୀବନ କଥା କୁହେ
 ସ୍ଵାର୍ଥର ଏଇ ମଣିଷ ଭଡ଼େ
 ବଞ୍ଚିବା ଇଚ୍ଛାହୁଏ ।
 ଯେବେ,
 ଦୁର୍ବାର ସ୍ନେହ ପ୍ରେମ ବନ୍ଧନେ
 ମୋ ଆଇ ବୁଢ଼ୀ,
 ସରଗ ମନେ
 ଥର ଥର ତା ହାତକୁ ଆଣି
 ମଥା ଉପରେ ଥୁଏ ।
 ପୁରଲ୍ ତା'ର ଆୟୁଷ ଆଣି
 ମୋ ମୁଣ୍ଡ ପରେ କରେ ଛୁଇଁଣି
 ସଂସାର ସୁଖ ମୋ ଲାଗି ଯେତେ
 ଦେଖୁ ମନାସୁଥାଏ,
 ମୋ ଗାଁ ରେ
 ମୋ ମାଟିରେ
 ଜୀବନ କଥା କୁହେ ।

ଅଧ୍ୟାପକ, ମେକାନିକାଲ ଇଂଜିନିୟର,
 କୋଣାର୍କ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବୈଷୟିକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ବାଞ୍ଛା ଭଞ୍ଜନାଙ୍କ ପୃଥ୍ୱୀ

ବ ପ୍ରକାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ସେଦିନ ମଣ୍ଡୁ ଦୋକାନ

ଝାଣୁ ପୋଷ୍ଟଠାରେ

ବାଞ୍ଛାଭଞ୍ଜନା କହୁଥିଲା

ସବୁ ଲେଖା ଭଲ

କୋଉ ଲେଖା ଖରପ ନୁହେଁ ।

ସବୁ ଲେଖକ ଭଲ

କୋଉ ଲେଖକ ଖରପ ନୁହନ୍ତି

କୋଉ ବହି ଖରପ ନୁହେଁ ।

ସବୁ ବହି ଭଲ

ଆମେ ଯାହା ବୁଝିଲୁବାଲା

ବୁଝିଲେ ହେଲା...

ଆମେ ବୁଝୁନାହୁଁ ବୋଲି ତ

ଫୁଲ ସବୁ ଗୁଳି ହୁଅନ୍ତି

ଶବ୍ଦ ସବୁ ବୋମା ପାଲଟନ୍ତି

ଛାଇ ଖରା ହୁଏ

ପାଣି ସବୁ ଶୁଖି ଶୁଖି ଯାଏ

ସମୁଦ୍ର ଯାଏ...

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଆମେ କିଛି ବୁଝୁନୁ ବୋଲି ।

ଆମେ ଭଲ ତ

ସବୁ କିଛି ଭଲ

ସବୁ ଠିକ୍ ଠାକ୍

ଦେଖୁନ -

ବାଞ୍ଛା ଭଇନାଙ୍କ ପୃଥିବୀ

କେତେ ଭଲ

କେତେ ସୁନ୍ଦର

ଯେମିତି ବାଞ୍ଛାଭଇନାଙ୍କ

ଅନୁଭବ / ଉପଲବ୍ଧି / ଦୃଷ୍ଟି / ଦର୍ଶନ

ସ୍ପର୍ଶ / ଆଲିଙ୍ଗନ /

ସବୁଠି ଦବ୍ୟଭବର

ଏକ ଇଶ୍ଵରୀୟ ମହାବୋଧ

ତେଣୁ ତ ବାଞ୍ଛା ଭଇନାଙ୍କ ପୃଥିବୀ

ଆନନ୍ଦ ଖାଲି ଆନନ୍ଦ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଆଞ୍ଚଳିକ ବଙ୍ଗାନ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ

ବାଲପଦର, ଗଞ୍ଜାମ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ମୁଁ ଏବଂ ଟ୍ରେନ୍

ଦୀପକ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ଜୀବନ ମୋ ବଡ଼ଗଲ ଟ୍ରେନର
ସେ ସ୍ଥିପର କୋଚରେ
ଶିଶୁ ଗଲଣି ମୁଁ ଆଡ଼ଜଷ୍ଟ ହେବା
ଯଦି ଥାଏ ମୋ ଟିକେଟ ଖେଟିଂ ଲଷ୍ଟରେ

ତନିମାସ ଆଗରୁ ବୁକିଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଦୁଃଖ
ଟିକେଟ ଓଡ଼ିଶା ଯିବାପାଇଁ,
କାଉଣ୍ଟର ଆଗ ଲମ୍ବା ଲାଇନରେ ଛିଡ଼ା
ହେଇ ହୋଇଗଲଣି ମୁଁ ଧଇଁ ସଇଁ

ପିଲାଦିନେ ଥରେ ଟ୍ରେନରେ ବସିବା ପାଇଁ
ଘରେ କେତେ କରିଥିଲି ଝଗଡ଼ା,
ପାଠପଢ଼ା ପରେ ହୋଇଗଲ ଟ୍ରେନ
ମୋ ଜୀବନର ସାଥେ ଯୋଡ଼ା ।

କେତେ ନୂଆ ନୂଆ ସାଙ୍ଗ ଆଉ ସମ୍ପର୍କ
ଟ୍ରେନରେ ଗଢ଼ଇ ମୁହିଁ,
ଷ୍ଟେସନ ଆସିଲେ ଗୁଲି ଯାଆନ୍ତୁ
ସବୁଏଁ ମୁଁହକୁ ଆଡ଼େଇ ଦେଇ ।

ବୁଲଲଣି ମୁଁ ଅମରବତୀ ଆଉ
ଫଲକ୍‌ନାମାରେ ବସି ଗୋଆ, କଲିକତା, ହାଇଦ୍ରାବାଦ
ଅଯଥାରେ ପୁଣି ବେଳେ ବେଳେ ଟିକେଟ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

କ୍ୟାନସେଲ କରି ପଇସା ମୋ କରୁଛି ବରବାଦ ।

ଜୀବନଟା ମୋର କମ ସିଧା

ବେଶି ଅଙ୍କାବଙ୍କା ଟ୍ରେନର ଟ୍ରାକ୍ ପରି

ଭୁବଲେ ଡରଲୁଗେ କାଳେ ଏଇ ଟ୍ରେନରେ

ବସିବସି ମୋ ଜୀବନଟା ଯିବନ ତ ସରି ।

ଅଧ୍ୟାପକ, ରେଲୁ ଫାର୍ମାସୀ କଲେଜ

ଖୋଡାସିଂଗି, ବ୍ରହ୍ମପୁର – ୧୦

କପର କହୁବ

ନୃସିଂହ ଚରଣ ବେହେରା

କି ଗୀତ ଆଉ ମୁଁ ଲେଖିବି ଏଥର
କଲମରେ କାଳିନାହିଁ,
କାହାଣୀ ଯାହା ବି ଲେଖିବାର ଥିଲା
ଆଉ ମନେ ପଡୁନାହିଁ ।
ସମୟ ସହିତ ତାଳ ଦେଇ ସିନା
ଅମଡ଼ା ମାଡ଼ି ଚାଲିଲି
କପର କହୁବ ତା ଶେଷଟା କେଉଁଠି
ଅବା ମୁଁ ଥକି ପଡ଼ିବି ।
ଗୁହଁ ଗୁହଁ ମୋର ବେଳ ସରଯାଏ
ଲଗୁଅଛି କାଲି ପର
ଗର୍ବ ଅହଂକାର ସବୁ ଏଇଠି ରହିବ
ଯିବି ଏକା ଏକା ଗୁଲି ।
ଜୀବନ ପଥରେ ମୁଁ ଏକାକୀ ପଥକ
ଯିବି ଆଉ କେତେ ଦୂର
ସଂସାରରେ ଥିବା ବାକି ଦାୟିତ୍ୱକୁ
କରିବି କେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଦଇବ ହାତରେ ମଣିଷ କଣ୍ଢେଇ
ତା ହାତେ ଭାଗ୍ୟର ଡୋରୀ
ସଂସାରର ଏହି ଅଥଳ ସାଗରେ
ମଣିଷ ଛୁଇଁ ନାଉରୀ ।

ଭେଇନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଦୂରଭାଷ - ୯୦୯୦୪୫୯୭୪୫

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସୀମାନ୍ତେ ସଂଳାପ

ସନାତନ ମହାକୁଡ଼

ମୂଳ ରଚନା (ବଙ୍ଗଳା) - ଦେବବ୍ରତ ଦେବ ପୁରକାୟସ୍ତ

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତରଣ - ସନାତନ ମହାକୁଡ଼

ସୀମାନ୍ତେ କଣ୍ଠାତାର

ବନ୍ଦ ଅଗ୍ନି

ଗୋଳାଗୁଳର ଶବ୍ଦ ନାହିଁ ।

ପିଲମାନେ ଖୁବ୍ ଖୁସି

ନୀଳ ଆକାଶର ବସନ୍ତ ବତାସେ

ଏଥର ଉଡ଼ିବ ଗୁଡ଼ି

ଝେଲମ୍ବର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ।

ଜଗୁଆଳହୀନ ସେଇ ଆକାଶ

କେବଳ କ୍ଳାନ୍ତର ଅବକାଶେ ଉଲ୍ଲସିତ ପିଲମାନେ

ଗୁଡ଼ି ଉଡ଼ା ଦେଖି,

ଲଲ୍ ନୀଳ, ସବୁଜ ସ୍ଫୁଟ ଆକାଶ ସୀମାହୀନ

ଅନ୍ତର୍ଲିନ ମଣିଷର ଠିକଣା ବୁଝେନା;

ଅସୀମାନ୍ତେ ଗୁଡ଼ିସବୁ ବନ୍ଦା ସୁତା

ଛଡ଼ାଇ ମିଶିଯିବାକୁ ଗୃହେଁ ସପ୍ତସିନ୍ଧୁର

ଭଜାମାଟିରେ ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ ।

‘ଅଜଣା ଆମନ୍ତ୍ରଣରେ ଏକ ହେଲୁ ଆକାଶ ଆମ ହାତେ’

ବମର୍ଷ କଣ୍ଠା ତାର ଏକ ମୁଠା ବତାସକୁ

ଧରି ରଖିପାରେନା,

ଗୁଡ଼ି ଉଡ଼େ ଏପଟେ ସେପଟେ

ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁଲି ଖୁଲି ହସେ -

ଜଗୁଆଳହୀନ ସେଇ ଆକାଶେ ।

ବେରୁଆଁବାରୀ - ୭୫୨୦୮୨

ଜିଲ୍ଲା - ନୟାଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା

ଦୂରଭାଷ - ୦୯୩୩୯୭୧୦୧୭୮

ଇମେଲ୍ - sanmahakud@gmail.com

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ମେଲୁଣି

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ର

ମୁଁ ଯିବାଟା ଥୟ ।
 ଥରେ ଗୋଡ଼ କାଢ଼ିବ ତ
 ଆଉ ଥରେ କେବେ ଫେରିବନି
 ଯେମିତି ଫେରେନି କେବେ
 ନାଁ ଅଜଣା ନଈରେ ଭସୁଥିବା କାଗଜ ଡଙ୍ଗା
 ଯୌବନର ନଈ-କୁଳରୁ ଖସୁଥିବା ଅତଡ଼ା
 ଯେମିତି ଫେରେନି କେବେ
 ଆଜର ଗର୍ଭରୁ ମୃତ କାଲି
 ଆରପାରରୁ ପୁନଶ୍ଚ ଜୀବନ୍ତ କେହି !

ଯିବ ତ ନିଶ୍ଚୟ
 ହେଲେ ଯିବା ଆଗରୁ
 ଥରୁଟିଏ ଖାଲି
 ଆଖି ପୁରେଇ ଦେଖିନିଏ
 ଏଡ଼େ ନିଜର ଲଗୁଥିବା
 ମୋର ଏ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ
 ଶେଷଥର ପାଇଁ ଭସେଇ ଦିଏ
 ତା'ର ଗଙ୍ଗା ଜଳରେ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପୁରୁଳ ପୁରୁଳ କର ବାନ୍ଧି
ମୋର ଯେତକ ହସ ଲୁହକୁ
ମୋର ଯେତକ ସୁଖ - ଦୁଃଖକୁ ।

ଆଉ ତା'ପରେ ?
ତା'ପରେ ତ ଯିବାର ଅଛି
ଦିଗବଳୟର ସେ ପାରକୁ
ଶୂନ୍ୟତା ତେଇଁ ମହାଶୂନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ।

କଣ୍ଠାମାଳ, ବୌଦ୍ଧରାଜ
ଦୂରଭାଷ - ୮୭୭୦୩୧୩୧୫୩
ଇମେଲ୍ - Imishra8793@gmail.com

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ମୋ ବାପା

ଦ୍ଵିମାଂଶୁ ଶେଖର ବାରିକ

ଅଜଣା ରଇନ୍ଦ୍ର ଅଣାଇ ଜଗତେ
 ଭରିଦେଲ ସ୍ନେହ ପ୍ରୀତି ମୋର ହୃଦେ ।
 ପରିଚୟ ଦେଲ ସଂସାରେ ମୋହର
 ସନ୍ତାନ ମୁଁ ଅଟେ ବଂଶରେ ତୁମ୍ଭର ।
 ତୁମ ଯୋଗୁଁ ମୋର ହୋଇଲ ଜନମ
 ଭରତେ ଭକ୍ତଳ ରଞ୍ଜେ ପୁଣ୍ୟ ଧାମ ।
 ପଢାଇଲ ପାଠ ଗ୍ରାମ ବିଦ୍ୟାଳୟେ
 ମହା ବିଦ୍ୟାଳୟେ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟେ ।
 ହୋଇବ ବୋଲି ମୁଁ ଉନ୍ନତ ମଣିଷ
 ରଖିବ ଟେକ ତୁମ ଅରଜି ଯଶ ।
 ଆଶୀର୍ବାଦେ ତୁମ ପାଇଲ ଗୁକରୀ
 ଅର୍ଥର ଅଭାବ ଗଲ ଅପସର ।
 ବିବାହ ବନ୍ଧନେ କରଇ ଆବଦ୍ଧ
 ଲଢ଼ିବାକୁ ଦେଲ ଜୀବନର ଯୁଦ୍ଧ ।
 ତୁମ ପାଦ ଧୂଳି ମୁଣ୍ଡରେ ମୋ ମାର
 ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମେ ହେଲ ଅଗ୍ରସର ।
 ସହସ୍ରା ନୟନ କରିଲ ମୁଦ୍ରିତ
 ଜଟିଳ ସଂସାରେ ହୋଇଲ ଅନାଥ ।
 ସଂସାର ଯାତ୍ରାର ବିପଦର ବେଳେ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଆଶ୍ରୟ ନେବ ମୁଁ କାହା ଛତ୍ର ତଳେ ।

ଉପଦେଶ କିଏ କରିବ ପ୍ରଦାନ
 ଧରବାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ବସୁମତ ସମ ।
 କିଏ ସେ ରହିବ ରଜନୀ ଉନ୍ମୁଦ୍ର
 ଖୋଜିବାକୁ ପଥ ସମସ୍ୟା ମୋହର ।
 ଈଶ୍ଵର ଚରଣେ ଆତ୍ମର ପ୍ରାର୍ଥନା
 କିଏ ସେ କରିବ ମୋ ଶୁଭ କାମନା ।
 ଦୁଃଖରେ ମୋହର ହୋଇ ଅଭିଭୂତ
 କିଏ ସେ ହୋଇବ ମନେ ବିଚଳିତ ।
 ସାର୍ଘ୍ୟ ଜୀବନର କରମର ଫଳ
 ଅଜାଡ଼ିଲ ହେବ ପୁତ୍ରର ମଙ୍ଗଳ ।
 ଗୁହଁଲେ ବି ଭୁଲି ପାରିବନି ମୁହିଁ
 ତୁମ ଅବଦାନ ମୋ ଜୀବନ ପାଇଁ ।
 ହୋଇଲେ ବି ମୁହିଁ ସହସ୍ର ଜନମ
 ପାରିବନି କରି ଶୋଧ ତୁମ ରଣ ।
 ବିନତି କରୁଛି ଈଶ୍ଵର ପୟର
 ସଦଗତ ମିଳୁ ଆତ୍ମାକୁ ତୁମର ।

ବରଷ ଅଡ଼ିବ୍ ଅଧିକାରୀ
 କ୍ୱାର୍ଟର ନଂ ଟାଇପ୍ ୩ - ୨୦୧
 ନୂଆ ଏଜ କଲେଜ
 ନୂଆପଲ୍ଲୀ
 ଭୁବନେଶ୍ଵର - ୭୫୧୦୧୨

ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିର ମନ୍ଦିର

ଲିଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିରେ ସ୍ଥିତ ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ଦିର ପଞ୍ଚମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ଆକାରରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ସବୁ ମନ୍ଦିର ଭରତର ପ୍ରାଚୀନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଳାକୁ ଦର୍ଶାଏ । ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ମନ୍ଦିର ସବୁ ନିଜର ସ୍ଥାପତ୍ୟକଳା ଆଧାରରେ ଭିନ୍ନତା ଦେଖାନ୍ତି । ଅନେକ ମନ୍ଦିରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରାଯାଉଛି । ପ୍ରାୟତଃ ବଶିଷ୍ଠ ଦିବସମାନଙ୍କରେ ଯଥା ଶିବରାତ୍ରୀ, ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଆଦି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏଠାରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଭଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିରେ ଥିବା ଅନେକ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ମନ୍ଦିର ହେଉଛନ୍ତି;

୧. ଯୁଧିଷ୍ଠିର ମନ୍ଦିର

ମହାଭାରତ ଯୁଗରେ ପଞ୍ଚୁପାଣ୍ଡବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଥିଲେ ଯୁଧିଷ୍ଠିର । ଏହି ମନ୍ଦିର ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରି ଶିଖର ଅଞ୍ଚଳରେ ନାହିଁ । ଭୀମ ମନ୍ଦିରଠାରୁ ଶହେ ମିଟର ଦକ୍ଷିଣକୁ ଏହା ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ମନ୍ଦିରର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଲେମିଟର ତଳକୁ କୁଡ଼ି ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ । ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଏକ ସରଳ ଚଟାଣ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ୧୪ ମିଟର ଉଚ୍ଚ । ଏହି ମନ୍ଦିରର ବଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଏହି ମନ୍ଦିର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେବତା କେହି ନାହାନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ପର୍ଶୁରାମେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରର ଢାଞ୍ଚାରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖର ଷଡ଼ଭୁଜାକାର ପ୍ରାଚୀର ରହିଛି । ମନ୍ଦିରକୁ ତ୍ରୀରଥ ଶୈଳୀରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି (ବୋଷ, ୧୯୯୨) । ଜମିଠାରୁ ଉଚ୍ଚକୁ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଉଠି ଏହା କ୍ରମେ କୋଣାକାର ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିର ଶୀର୍ଷରେ ଅମଳକ, ଏବଂ ଆୟୁଧ ଦେଖା ଦିଅନ୍ତି । କିଛି ଐତିହାସିକଙ୍କ ମତରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଅଧିକାଂଶ ହିଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ତେଣୁ ଏହାର କୌଣସି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହି ମନ୍ଦିରର ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ଶତ୍ରୁଘ୍ନେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରମାଳା ସହ ସାମ୍ୟତା ରହିଛି । ଏହି ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କଳାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ଏହା ଷଷ୍ଠ ଓ ସପ୍ତମ ଶତାବ୍ଦୀ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼େ । ମନ୍ଦିରରେ ଲିଖିତ ଶିଳାଲେଖରେ ରଞ୍ଜେନ୍ଦ୍ର ଗୁପ୍ତଙ୍କ ନାମ ରହିଛି ଯେ ୧୦୧୫ରୁ ୧୦୨୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ତୋନାଲ୍‌ଡ଼ସନ୍ ଏହି ମନ୍ଦିରର ଶିଳାଲେଖକୁ ଏକାଦଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ବୋଲି ଦାବୀ କରନ୍ତି ।

୨. ଭୀମ ମନ୍ଦିର

ପଞ୍ଚୁପାଣ୍ଡବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଇଥିଲେ ଭୀମ । ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରି ଶୀର୍ଷରେ ଭୀମଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ତୁଳନାରେ ଏହା ସାନ ଏବଂ ମାତ୍ର ୭ ମିଟର ଉଚ୍ଚ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ବଶାଳ ମନ୍ଦିର ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ । ମନ୍ଦିରଟି ଚତୁର୍କୋଣୀୟ ହୋଇଛି । ଏବଂ ଏହା ୧୭ ବର୍ଗ ମିଟର ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ୧୯ ଖଣ୍ଡ ବଶାଳ ଶିଳାଖଣ୍ଡରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ସର୍ବନିମ୍ନରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ବର୍ଗାକାର ପ୍ରସ୍ତର ରହିଛି ।

Bheemudu-Devalayam

ଏହାଉପରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ପଥର ରଖାଯାଇଛି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶୀର୍ଷରେ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ୩ମି x ୩ମି x ୧.୪ ମିଟର ଅଟେ । ଏହାଉପରେ ଚକ୍ରାକାର ବେକ ରହିଛି ଏବଂ ଶୀର୍ଷରେ ଅମଳକ ରହିଛି । ଏହା ସବୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶିଳାଖଣ୍ଡରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିର ୧୫୦୧ ମିଟର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନକୁ ଏତେ ବଶାଳ ପ୍ରସ୍ତର ଖଣ୍ଡ କେମିତି ନିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ । ମନ୍ଦିରରେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାର ରହିଛି । ୧.୨ ମିଟର ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ୩୧ ସେମି ଚଉଡ଼ା ଏହି ଦ୍ଵାର ଦେଇ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଏ ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମନ୍ଦିର ଭିତରର ଗର୍ଭ ଗୃହ ଦେଇ ମିଟର ଚଉଡ଼ା ଏବଂ ଦେଇ ମିଟର ଲମ୍ବର ଅଟେ । ଏହି ମନ୍ଦିର ଅତୀତର କଳିଙ୍ଗ ଶୈଳୀର ମନ୍ଦିର ବୋଲି ଗବେଷକ ବାନେର୍ଜୀ (୧୯୩୦) କୁହନ୍ତି । ରଞ୍ଜଗୁରୁ (୧୯୨୦, ୧୯୮୫) ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ଗବେଷକ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ କଳିଙ୍ଗର ଗୁପ୍ତ ଯୁଗର ପ୍ରାଚୀନ ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପତ୍ୟ କଳାର ନିଦର୍ଶନ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶିଳାର ଧାରୁଆ ଭାଗକୁ ଦେଖିଲେ ତତ୍କାଳୀନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାରୀଗର ମାନଙ୍କର ବିଶେଷତ୍ୱ ବୁଝିହୁଏ । ବିଭୁଳ ମାରବାଦ୍ୱାର କମ୍ପା ଭୂକମ୍ପ ଦ୍ୱାରା କିଛି ଶିଳାଖଣ୍ଡ ଏପାଖ ସେପାଖ ହୋଇଯାଇଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାପରେ ଏକ ପତଳା ଦ୍ୱାର ଦେଇ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଯଦି ସେଇ ପତଳା ଦ୍ୱାର ଦେଇ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରକୁ ଯାଇପାରେ ତେବେ ସେ ପୂଣ୍ୟାତ୍ମା ବୋଲି ମନେ କରାଯାଏ । ମନ୍ଦିରରେ କୌଣସି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ, କମ୍ପା ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଖିଦେବତା ନାହାନ୍ତି । ଜଣେ ଗବେଷକ ରଥ(୧୯୭୭)ଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏକା ଏକ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଖର ମନ୍ଦିର । ମନ୍ଦିରଟି ପୂର୍ବ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ୱବଦ୍ ଜି ସି ରୋଲେଙ୍କ ମତରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଗ୍ରୀନାଇଟ୍ ପଥରର ଏକ କୁଡ଼ି ସହ ସମାନ । ଏହା ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିର ଶୀର୍ଷରେ ରହିଥିବା ହେତୁ ଏଠାରୁ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱର ଦୃଶ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋରମ ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ଏଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ ।

୩. ଅର୍ଜୁନ ମନ୍ଦିର

ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିରେ ନିର୍ମିତ ପାଞ୍ଚୋଟି ମନ୍ଦିର ପଞ୍ଚୁପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ । ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଗ୍ନାବସ୍ଥାରେ ଅଛି । ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରସ୍ତର ସବୁ ଏଣେତେଣେ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଦେଖାଯାଏ । କିଛି ଗବେଷକଙ୍କ ମତରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଭଙ୍ଗିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତର ସବୁକୁ ଏଠାରୁ ଦୂରକୁ ନିଆଯାଇଛି ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ତଥାପି ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ଏକ ଅର୍ଜୁନ ଗୁମ୍ଫା ରହିଥିବା କଥା ଶୁଣାଯାଏ । ଲେକକଥାକୁ ବଶ୍ୟସ କରଲେ ଏଠାରେ ଏକ କୋଟି ଶିବଲିଙ୍ଗ ରହିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରି ପାଦଦେଶରେ ଥିବା ବରୁଆ ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ କୋଟିଲିଙ୍ଗେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ବୋଧହୁଏ ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଅର୍ଜୁନ ମନ୍ଦିର ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣରେ ଭଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏଠାରେ ଥିବା କୋଟିଲିଙ୍ଗେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବରୁଆ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ଦେବତା ବହାନ ଏହି ମନ୍ଦିର ଭଙ୍ଗିଯାଇଥିଲା ।

୪. ନକୁଳ ଓ ସହଦେବ ମନ୍ଦିର

ସବୁଠାରୁ ସାନ ଦୁଇଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କାଳର କରଳଗତିରେ ଭଗ୍ନାବଶେଷ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଭଗ୍ନ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ଶିବଲିଙ୍ଗ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ।

୫. କୁନ୍ତୀ ମନ୍ଦିର

ପଞ୍ଚୁପାଣ୍ଡବଙ୍କ ମାତା କୁନ୍ତୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି ଯାହା ଗୋକର୍ଣ୍ଣେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିର ଭବରେ ବଖ୍ୟାତ । ମନ୍ଦିରର ପାଦଦେଶ ଆଡ଼କୁ ଏକ ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ଶିଖର ରହିଛି ଏବଂ ଏହା କଳିଙ୍ଗର ରେଖା ଦେଖିବା ଢାଞ୍ଚାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଏହି ମନ୍ଦିର

ପଶ୍ଚିମ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ରହିଛି ଏବଂ ମନ୍ଦିରର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୩.୭ X ୩.୭ ମିଟର ଏବଂ ଗର୍ଭଗୃହର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ୨.୨୫ X ୧.୨୫ ମିଟର । ମନ୍ଦିରର ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେବତା ଗଣେଶ ଦଶମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନିର୍ମିତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କାର୍ତ୍ତିକେୟଙ୍କ ଛବି ଅଷ୍ଟମରୁ ଦଶମ ଶତାବ୍ଦୀ ଭିତରେ ହୋଇଛି । ମନ୍ଦିରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାରରେ ନବଗ୍ରହଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଶୋଭିତ । ଗବେଷକ ପାଣିଗ୍ରାହୀ(୧୯୮୧)ଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ମନ୍ଦିର କଳିଙ୍ଗ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଶୈଳୀର ପଞ୍ଚରଥ ଶୈଳୀ ଅନୁକରଣରେ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ନିର୍ମିତ । ମନ୍ଦିରକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଏହି ମନ୍ଦିର ପରେ ପରେ ବହୁନ୍ନ
ସ୍ଥାନରେ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଅନେକ ଗବେଷକଙ୍କ ମତାନୁଯାୟୀ ଏହି
ମନ୍ଦିର ପଞ୍ଚମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ନିର୍ମିତ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ।

ମନ୍ଦିରରେ ତନୋଟି ଶିଖର ରହିଛି ଯଥା ରହା, ଅନୁରହା ଏବଂ କନକା
ପାଗ । ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମୁଖ ଭାଗରେ ରହିଛି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର ଏବଂ ପୀଢ଼ା ଦେଉଳ,
ରେଖା ଦେଉଳ ଇତ୍ୟାଦି । ନବଗ୍ରହଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ପରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ
ସେଥିରେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିର ସମ୍ମିଶ୍ରଣ ବୌଦ୍ଧ ଚିହ୍ନକୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ମହେନ୍ଦ୍ରଗିରିରେ
ଥିବା ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କୁଡୁମ୍ବୀ ମନ୍ଦିର ହିଁ ଶକ୍ତିପୂଜାର ସ୍ଥଳୀ । ଏହି
ମନ୍ଦିରରେ ସ୍ଥାପିତ ଶିବଲିଙ୍ଗ ଗାଈର କାନ ସଦୃଶ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ
ଗୋକର୍ଣ୍ଣେଶ୍ଵର ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ।

୨. ବଷ୍ଟୁ ମନ୍ଦିର

ଏହି ମନ୍ଦିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭଗ୍ନାବସ୍ଥାରେ ରହିଛି । ନିକଟ ଅତୀତରେ
ଏହାର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏଠାରେ ବଷ୍ଟୁ ଓ ନୀଳମାଧବଙ୍କ
ଛବି ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅସ୍ଥାୟୀ ମନ୍ଦିରରେ
ବଷ୍ଟୁଙ୍କୁ ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ଏହି ଭଗ୍ନ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଚୀରରେ ବହୁନ୍ନ ପ୍ରକାର
ଶିଳାଲେଖମାନ ରହିଛି । ଲେଖକଥାରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ନାରାୟଣଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ
କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା । କିଏ ଏବଂ କାହିଁକି ଏହା କରିଥିଲେ ସେ ବସନ୍ତରେ କୌଣସି
ଲିଖିତ ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ମନ୍ଦିରର ଖୋଦନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ ଏହି ମନ୍ଦିରର
ଭଗ୍ନାବଶେଷ ମିଳିଥିବା ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା ।

ମୂଳ ଆଲେଖ୍ୟ - ଲିଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରସାଦ ଅମୂଲ୍ୟ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଭାଷାନ୍ତରଣ ଓ ଉପସ୍ଥାପନା - ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ବର୍ଷା, ଖାଲି ବର୍ଷା

ମଧୁମିତା ମହାନ୍ତି (ମିତୁ)

ଶୁଣି ହସିବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା । ସେଇ - ସେ ଦିନ ସେ ଶେଷଥର ହସିଥିଲା - ଯେଉଁଦିନ ମୋ ହାତଧରି ପଢ଼ୁଥିଲା, “କୁହତ, ଆମର କଣ ହେଲେ ଖୁସି ହେବ ତୁମେ - ପୁଅ ନା ଝିଅ ?”

ଠିକ୍ ତା ପରଦିନ - ଡାକ୍ତର ଦେଇଥିବା ସମୟର ଯଥେଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ବୋଉ ଆସି କହିଲା, “ବାପରେ ତାକୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବେ !”

ବାହାରେ ଅଝଟିଆ ବର୍ଷା - ବଜୁଳ ଘଡ଼ଘଡ଼ିର ତାଣ୍ଡବ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସାଧାରଣ କରଣୀଟିଏ - ନୂଆ ଖୋଲିଥିବା ହାଇସ୍କୁଲରେ । ଭଲ ସାଇକେଲଟିଏ ବ ଦୁଷ୍ଟାପ୍ୟ ମୋ ପାଇଁ । କୋଉଠୁ ଗାଡ଼ିଟେ ପାଇବ ? ତାକୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେବାପାଇଁ ?

ଭିତରୁ ଶୁଣିବା କାନ୍ଦ ଶୁଭୁଥାଏ । ପାଗଳ ପରି ମୁଁ ଦୌଡ଼ିଲି ଅଧୀର ବର୍ଷାକୁ ଖାତର ନ କରି । ପ୍ରତି ପାଦ ତଳେ ପକାଇବା ଆଗରୁ ଥୋକାଏ ବର୍ଷା ମୋ ବାଟ ଓଗାଳୁଥାନ୍ତୁ - ତଥାପି ମୁଁ ହାର ମାନନଥାଏ । ରସ୍ତାରେ ଖୋଜୁଥାଏ କିଛି ଗୋଟାଏ ମିଳିଗଲେ ତାକୁ ହସପିଟାଲ୍ ନେବ । ବହୁତ ସମୟ ପରେ ବୁଢ଼ା ରିକ୍ସାବାଲାଟିଏ ମିଳିଲା । ବରଷା ବର୍ଷାରେ ନିଜ ଭଙ୍ଗା କୁଡ଼ିଆରେ ବସ୍ତ୍ରାମ କରୁଥିଲା । ମୋର କଷ୍ଟ ଶୁଣି, ଶହେ ଟଙ୍କା ପାଇବା ଲେଉଟରେ ସେ ବାହାର ଆସିଲା ।

ରାତି ଦୁଇଟା ହେବ ସେତେବେଳକୁ । ଦୁଇ ଦୁଇଟା ନର୍ସିଂ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ହୋମର କବାଟ ବାଡ଼େଇ ବାଡ଼େଇ କେହି ଶୁଣିଲେନି । ରକ୍ତାରେ ବୋଉ ଓ ଅବସ୍ଥାରେ ନଥିବା ମୋ ଶୁଭ । ତୃତୀୟ କ୍ଲବ୍‌କର ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ କେମିତି କେଜାଣି ଆମର ଡାକ ଶୁଣାଗଲା । ବାହାରେ ଘଡ଼ଘଡ଼ିର ନାଦରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆମ ଡାକ ଶୁଣି କବାଟ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲା ।

ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରଶ୍ରମ ପରେ ଝିଅଟିଏ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁକୁ ଦେଖିବାପରେ ଡାକ୍ତର ଘୋଷଣା କରଦେଲେ, “ଏହି ଝିଅ ଜନ୍ମ ନ ହୋଇଥିଲେ, ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏମିତିକା ଝିଅଟିଏ ଏହାର ମାନସିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଦୁର୍ବଳ ନ ହୋଇପାରେ ।....”

ଡାକ୍ତରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାପରେ ଶୁଭ ନିରବ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତା ମୁହଁରୁ ହସ ଲାଭି ଯାଇଥିଲା । କାନୁଲ, ହାର, ରୁଡ଼ିରେ ସଜେଇ ହୋଇ ଦୋଳରେ ଶୋଇଥିବା ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ଝିଅକୁ ସେ ନିର୍ନିମେଷ ନୟନରେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲା ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେମିତି ବର୍ଷା । ଘର ସାମନାରେ ଆଶୁଏ ପାଣି ହେଲାଣି । ଶୁଭ ଜୋରରେ ଚକ୍ରାର କର ମୋତେ ଡାକୁଥିଲା । ତା କଣ୍ଠରୁ ଖୁସି ବାରି ହେଉଥିଲା । ମୋତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥିଲା, ଦଉଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ତା ପାଖକୁ, ହସହସ ମୁହଁରେ ସେ କହୁଥିଲା, “ଜାଣିଛ, ଝିଅ ମୋତେ ମାଆ ବୋଲି ଡାକିଲା ।”

ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ବୟସ୍କା ଝିଅ ମୁହଁରୁ ମାଆ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାପରେ ଶୁଭ ହସୁଥିଲା । ହେଲେ ତା ଆଖିରୁ ଅନବରତ ବର୍ଷା ଜଳ ଲହଡ଼ି ଭଜୁଥିଲା ।

ଅଧ୍ୟାପିକା, ଯୋଡ଼ା ମହଲା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ

ବନେଇକଳା, ଯୋଡ଼ା

କେନ୍ଦୁଝର, ୭୫୮୦୩୮

କାକଟପୁର ମଙ୍ଗଳା ମା

ଅନାମ ଚରଣ ପ୍ରାଦୁ

ଆମ ରଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେବପୂଜା ସଂସ୍କୃତର ବୈଷମ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗର ସହର ଓ ଗ୍ରାମରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦେବାଦେବତାଙ୍କ ପୀଠ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଆମ ବଳିଷ୍ଠ ସଂସ୍କୃତର ମୂଳସାକ୍ଷୀ ଏହି ସବୁ ମନ୍ଦିର ଓ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ପୀଠ । ସମ୍ଭବତଃ ଏହି ସବୁ ମନ୍ଦିର ଓ ପୀଠମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ହିଁ ଆମ ଜାତିକୁ ଭଗବତବଶ୍ୟାସୀ କରି ଗଢ଼ିତୋଳିଛି । ଓଡ଼ିଶାରେ ଥିବା ଅନେକ ଶକ୍ତିପୀଠ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା କାକଟପୁର ସ୍ଥିତ ମା ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ପୀଠ ଅନ୍ୟତମ । ଏହି ପୀଠର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ମା ମଙ୍ଗଳା ଓଡ଼ିଶାର ଘରେ ଘରେ ପରଚିତ । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅନେକ ପୂଜା ସମ୍ପେତ ନବକଳେବର ସମୟରେ ମା'ଙ୍କ ଭୂମିକା ମା'ଙ୍କ ମହମାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିଥାଏ ।

ପୀଠର ଅବସ୍ଥିତି

ଆମ ରଜ୍ୟର ରଞ୍ଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରୁ ୬୦ କିମି, କଟକଠାରୁ ୬୯ କିମି, କୋଣାର୍କଠାରୁ ୨୦ କିମି ଏବଂ ପୁରୀଠାରୁ ୫୭ କିମି ଦୂରରେ ପ୍ରବାହତ ପୁଣ୍ୟତୋୟା ପ୍ରାଚୀ ନଦୀର ରମ୍ୟ ତଟଦେଶରେ କାକଟପୁର ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ଏଠାକୁ ଦୈନିକ ଅନେକ ବସ ଆସିଥାଏ । ଏବଂ ସହଜରେ ପହଞ୍ଚିହୁଏ ।

ମନ୍ଦିରର ଇତିହାସ

ପୌରାଣିକ ଉପାଖ୍ୟାନ ଅନୁସାରେ ମା' ମଙ୍ଗଳା ତ୍ରପୁରବିଜୟୀ ବିଶ୍ଵବାନନ୍ଦନ, ଲଙ୍କାପତି ରାବଣର ଲଙ୍କାପୁରର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ରୂପରେ ପୂଜା ପାଉଥିଲେ । ଋଷୀ ପ୍ରତ୍ୟହ ମା'ଙ୍କର ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳଶାଳୀ ଓ ତ୍ରିପୁରବଜୟୀ ହୋଇପାରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅତ୍ୟାଚାରରେ ତ୍ରିପୁରର ସମସ୍ତ ଦେବାଦେବୀ, ମାନବ, ଯକ୍ଷ, ଗନ୍ଧର୍ବ ଆଦି ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବାରୁ ମା' ମଙ୍ଗଳା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ଉକ୍ତ ସମୟରେ ଦଶରଥନନ୍ଦନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ନିଜର ପତ୍ନୀ ସୀତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାପାଇଁ ଦେବୀଙ୍କୁ ପୂଜା ଓ ସ୍ତୁତି କଲେ । ତାଙ୍କର ପୂଜା ଓ ସ୍ତୁତିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଦେବୀ ମା' ମଙ୍ଗଳା ନିଜର ଆଶୀର୍ବାଦ ଋଷୀଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ବଜୟୀ ହେବାର ଅଭୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ରାମ ବଜୟୀ ହେଲେ ଓ ଋଷୀ ନିହତ ହେଲେ ।

ମା' ମଙ୍ଗଳା ସିଂହଳରେ ଅବସ୍ଥାନ କରି ପୂଜିତା ହେଉଥିଲେ । ଥରେ ଦଧିବାମନ ସାହୁ ନାମକ ଜଣେ ସାଧବ ବଣିକ ସିଂହଳ (ବର୍ତ୍ତମାନର ଶ୍ରୀଲଙ୍କା) ଦ୍ଵୀପରୁ ବୋଇତରେ ମା'ଙ୍କର ଏକ ବଗ୍ରହକୁ ସାଥରେ ଆଣି ପୁଣ୍ୟତୋୟା

ପ୍ରାଚୀ ନଦୀ କୂଳରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ମନ୍ଦିରଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରାଇ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମା'ଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ମଙ୍ଗଳାପୁର ହୋଇଥିଲା ।

ସମୟକ୍ରମେ ସେହି ସ୍ଥାନର ଜନବସତି ଲେପ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ମା'ଙ୍କ ବଗ୍ରହ ପ୍ରାଚୀ ନଦୀର ଅତଳ ଜଳରଶ୍ମିରେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିମଗ୍ନ ରହିଲେ । ଦୀର୍ଘକାଳ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ପରେ ଉତ୍କଳର ମହାରାଜ ବରହକେଶରୀ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀ ନଦୀ ଗର୍ଭରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କରାଇ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରାଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆଜି ଯାଏଁ ମା ମଙ୍ଗଳା କାକଟପୁରଠାରେ ପୂଜିତା ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ବେଢ଼ା ପରିକ୍ରମା

ମନ୍ଦିରର ବେଢ଼ା ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ୧୬୦ ଫୁଟ ଲମ୍ବ ଓ ଉତ୍ତର-ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ୧୩୧ ଫୁଟ ଲମ୍ବ ଅଟେ । ପ୍ରାଚୀରର ଉଚ୍ଚତା ୧୨ ଫୁଟ ଅଟେ । ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ ହେତୁ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଗୁରୁତ୍ତି ଦ୍ଵାର ରହିଛି । ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟରେ ରେଷଶାଳା, ଅଚିତ୍ରା ପହଣ୍ଡ, ଜଗମୋହନ, ବଶ୍ରାମଶିଳା, ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା ମଣ୍ଡପ, ନାଟ୍ୟ ମଣ୍ଡପ, ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର, ଦେବସ୍ନାନ ମଣ୍ଡପ, ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଦୀପ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୋଗ ଦୋକାନ ଆଦି ରହିଛି ।

ମା'ଙ୍କ ଦୈନିକ ପୂଜାନୀତି

ପ୍ରତିଦିନ ବ୍ରାହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା'ଙ୍କର କେତେକ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥାଏ । ସେହି ନୀତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ;

ମୁଖ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ, ମଙ୍ଗଳ ଆରତୀ, ସ୍ନାନ ଓ ପ୍ରାତଃ ବେଶ, ଅଳଙ୍କାର ଲଗି, ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଓ ମହାପ୍ରସାଦ ଲଗି, ଆଲଟ ଗୁମର ସେବା, ବଲ୍ଲଭ ଧୂପ, ସକାଳ ଧୂପ, ଦ୍ଵିପହର ଧୂପ, ଭଅଣ୍ଡଧୂପ, ଦବା ପହଡ଼ ନୀତି, ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଶ, ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଳତୀ, ଭଗବତ ପାଠ, ରତ୍ନୀ ଧୂପ, ବଡ଼ସିଂହାର ଧୂପ ଓ ରତ୍ନୀ ପହଡ଼ନୀତି ।

ବ.ଦ୍ର. : ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୂପ ପରେ ମା'ଙ୍କର ତାମ୍ବୁଳ ଲଗି ଓ ଅବକାଶ ସେବା ହୋଇଥାଏ ।

ମା'ଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ପୂଜାନୀତି

ମା'ଙ୍କ ପୀଠରେ ବର୍ଷସାରା ଅନେକ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ହୋଇଥାଏ । ମାସ ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ସବୁ ପୂଜାପର୍ବାଣୀର ତାଲିକା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବୈଶାଖ ମାସ - ଚନ୍ଦନ ଯାତ୍ରା

ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ମାସ - ଦେବସ୍ନାନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

ଆଷାଢ଼ ମାସ - କୌଣସି ପୂଜାପର୍ବ ନାହିଁ

ଶ୍ରାବଣ ମାସ - ଚିତାଲଗି ପର୍ବ, ଝୁଲଣ ପର୍ବ, ଗହ୍ମା ପର୍ବ

ଭଦ୍ରବ ମାସ - ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ, କାଳୀୟ ଦଳନ ଏକାଦଶୀ, ସପ୍ତପୁରୀ ଅମାବାସ୍ୟା,

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଦୁର୍ଗାଶୟନ ଅଷ୍ଟମୀ, ସୁନଆଁ, ଇନ୍ଦ୍ରୋହର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା
ଆଶ୍ୱିନ ମାସ - ପାର୍ବଣ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା
ବ.ଦ୍ର. : ପାର୍ବଣ ସମୟରେ ପ୍ରତିପଦାଠାରୁ
ନବମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା'ଙ୍କର ବଡ଼ନ ବେଶ
ହୋଇଥାଏ, ଯଥା ;

ପ୍ରତିପଦାଠାରୁ ଚତୁର୍ଥୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ -
ପାଦଲଗି ବେଶ

ପଞ୍ଚମୀ - ଡର ଲଗି ବେଶ

ଷଷ୍ଠୀ - କାତଖର୍ପର ବେଶ

ସପ୍ତମୀ - ସିଂହବାହନୀ ବେଶ

ଅଷ୍ଟମୀ - ମହିଷାମର୍ଦ୍ଦନୀ ବେଶ

ନବମୀ - ମହାସରସ୍ୱତୀ ବେଶ

କାର୍ତ୍ତିକ ମାସ - ଦୀପାବଳୀ, ଅଁଳା ନବମୀ, କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

ମାର୍ଗଶୀର ମାସ - ପ୍ରଥମାଷ୍ଟମୀ, ଘୋଡ଼ଲଗି

ପୌଷ ମାସ - ପହଲ ଭେଗ

ମାଘ ମାସ - ମକର ବେଡ଼ା ପରକ୍ରମା, ବସନ୍ତ ପଞ୍ଚମୀ, ଅଗ୍ନିସୁବ

ଫାଲ୍‌ଗୁନ ମାସ - ଶିବରତ୍ରୀ, ଫଗୁ ଦଶମୀ, ଦୋଳ ଭେଗ, ଫାଲ୍‌ଗୁନ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

ଚୈତ୍ର ମାସ - ମଙ୍ଗଳବାର ପାଳିଯାତ୍ରା, ନେତ୍ରୋହର, ପାଟୁକା ନାଚ, କାଳିକା ନାଚ,
ଯମୁନା ସ୍ନାନ, ମେଲଣ ଯାତ୍ରା ଓ ମଧୁ ପାର୍ବଣ

ବ.ଦ୍ର. : ପାଳି ଯାତ୍ରାର ପଞ୍ଚମ ପାଳକୁ ଝାମୁଯାତ୍ରା କୁହାଯାଏ । ଏହି ପଞ୍ଚମ
ପାଳ ବା ଶେଷ ପାଳଟି ପ୍ରାୟତଃ ବୈଶାଖ ମାସରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯଦି ଏହି ଶେଷ
ପାଳଟି ଚୈତ୍ର ମାସରେ ପଡ଼େ ତା ହେଲେ ଏହାକୁ ବାରୁଣୀ ଯାତ୍ରା ବୋଲି
କୁହାଯାଏ ।

କ୍ରମଶଃ...

କାକଟପୁର, ପୁରୀ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପରଶତ ବୟସ

ପାରମିତା ମିଶ୍ର

ନିତି ସକାଳୁ ବାରଣ୍ଡାରେ ବସି ଘର ପାଖର ଖୁଣ୍ଟା ଗଛଟିକୁ ଗୁହଁ ରହୁଥାନ୍ତୁ ଅଶୋକ ବାବୁ । ତାଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ଏହି ଜରଜୀର୍ଣ୍ଣ ଗଛଟି ମଧ୍ୟରେ କେତେ ଯେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ । ଆଜି ଏହି ପରଶତ ବୟସରେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ଣ୍ଣଲ ଅଶୋକ ମିତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାକୀ ଏବଂ ରେଣୀ, ଠିକ୍ ଏଇ ଗଛ ଭଳି । ସାଙ୍ଗରେ କେବଳ ତାଙ୍କ କୁକୁର ଟାଇଗର୍ ଆଉ ଗୁକର ଦାମୁ । ଅଶୋକ ବାବୁ ରଗ୍‌ଶ ଗଛଟିର କ୍ଷତ ସ୍ଥାନଟିକୁ ଗୁହଁ ରହୁଥିଲେ । ରଗ୍‌ଶ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆଜି ବି ଟିକେ ଛାଇ ପାଇଁ ଲୋକେ ତା ତଳେ ଠିଆ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ତା'ର କ୍ଷତ ଉପରେ କାହାର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼େନି । ସମୟ ଥାଉ ଥାଉ ଉପଗୁର କରିଥିଲେ ହୁଏତ ଆଜି ତା'ର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇଥାନ୍ତା । ଠିକ୍ ତା'ପରି ମୋ ଭିତରର କ୍ଷତ ବି ଅତି ଗୁରୁତର ହୋଇଗଲାଣି । ଆଉ ତା'ର ଉପଗୁର କିଛି ନାହିଁ । ଏମିତି ଭୁରୁ ଭୁରୁ ହଠାତ୍ ଧାନ ଭଗ୍ନ ହେଲା ଦାମୁ କାକାର ଡାକରେ । ଗୁଁକପ୍‌ଟିକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେଇ ପୁଣି ନିଜ ଚେତନା ରାଜ୍ୟକୁ ଫେରିଗଲେ ଅଶୋକ ବାବୁ ।

ବୟସର ଅଗିତି ବସନ୍ତ ଅତକ୍ରମ କରିସାରିଲେଣି ସେ । ହେଲେ ସେ କେବେ ଏମିତି ଏକାକୀ ନଥିଲେ । ଦିନଥିଲା ଘର ସ୍ତ୍ରୀ ଛୁଆପିଲାଙ୍କ କୋଳାହଳରେ ଭରି ଉଠୁଥିଲା । ନିଜ ଜୀବନର ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ବୟସ ସେ ଦେଶ ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅନେକ କଷ୍ଟ ସହିଛନ୍ତି । ଗୁଳି ମଧ୍ୟ ଖାଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ହାରିବା କେବେ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଶିଖୁନାହାନ୍ତି । ଏବେ କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ବଦଳି ଯାଇଛି, ବୟସ ଗଢ଼ିଗଲାଣି, ହେଲେ ଅଭ୍ୟାସ ଯାଇନି, ହାରିବା ସେ ଏବେ ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଭାବୁଥିଲେ ଅବସର ନେଇଯିବାପରେ ନିଜର ଜୀବନର ବାକି ସମୟ ନିଜ ପରିବାର ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଇ ଶାନ୍ତରେ ଜୀବନ ବତେଇବେ, ହେଲେ ଦେଶ ସେବା କରୁଥିବା ବେଳେ ଶଯ୍ୟାସାୟୀ ହୋଇ ସହଧର୍ମିଣୀ ଗୁଲିଗଲେ ଆଉ ପାରିବୁ । ଆଉ ପୁଅ ଝିଅ ନିଜ ନିଜ ଘର ପରିବାର ଓ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦ୍ଵାହା ଦେଇ ଦୂରେଇ ଗୁଲିଗଲେ । କେତେ ଦିନ ନିଜ ପୁଅ ପାଖରେ ରହୁଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ, ହେଲେ ସମୟନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ବନ୍ଧା ଜୀବନକୁ ନେଇ ସେ ବନ୍ଧନରେ ରହିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ହେଲାନାହିଁ, ତେଣୁ ଫେରି ଆସିଲେ ନିଜ ଗାଁକୁ । ଅବଶ୍ୟ ଏହିପରି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପଛରେ ଥିଲା ତାଙ୍କର ହୃଦବୋଧ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ଯେମିତି ସମୟ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ବଢୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅଶୋକ ବାବୁ ଦେଶପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିଲେ, ହୁଏତ ସେଇଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ଆବଳତା ନଥିଲା ମନରେ । ସେ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ ଜଣେ ଅଲୋଡ଼ା ମଣିଷ । ଏଥିପାଇଁ ସେ କେବେ ବି କାହାକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ମନେ କରିନାହାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଅକାଳେ ସକାଳେ ଫୋନ କରନ୍ତି, ବେଳେ ବେଳେ ଗାଁ ଘର ଜମିବାଡ଼ି କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ ଦିନେ ଦୁଇଦିନ ପାଇଁ ଆସି ପୁଣି ଫେରି ଯାଆନ୍ତି ।

ସବୁଦିନ ସକାଳର ସେଇ ଏକା ଦୃଶ୍ୟ । ଅଶୋକ ବାବୁ ଶଯ୍ୟାତ୍ୟାଗ କରି ଏଇ ବାରଣ୍ଡାରେ ବସି ସେଇମିତି ସେଇ ଗଛକୁ ଚାହିଁ ରହୁଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଭାବନାକୁ କେବେ ବି ବାଧା ଦେଇନାହାନ୍ତି ଦାମ୍ଭକାକା, ସନ୍ତୁର୍ପଣରେ ଆସି ‘ବାବୁ ପାଣି ଗରମ ହୋଇଗଲା’ ବୋଲି କହିଦେଇ ଫେରି ଯାଉ ଯାଉ ପ୍ରତ୍ୟୁ ଶବ୍ଦରେ ସେ ଥରି ଉଠିଲା ପରି ମନେ କଲେ । ବାହାର ବାରଣ୍ଡା ସାମନାରେ ଥିବା ଗଛଟା ଆମ୍ଭେ ଉପୁଡ଼ିଯାଇ ପଡ଼ିଗଲା । ଅନେକ ବର୍ଷ ହେଲା ଏମିତି ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଘର ସାମନାରେ ଜନଗହଳ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ଆହା ତୁ ତୁ ହେଉଥିଲେ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

କିଛି ଆଉ କିଛି କହୁଥିଲେ ଭଲ ହେଲା ପଡ଼ିଗଲା । ସେମିତିରେ ବ କାହାର କୌଣସି କାମରେ ତ ଆସୁନଥିଲା । କେତେଦିନ ଆଉ ଏମିତି ମଲ୍ଲଦେହକୁ ନେଇ ଠିଆ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏମିତି ଅବସ୍ଥା ଯେ କୌଣସି କାମରେ ବ ଲାଗିବନି ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଗୋଚରରେ ଟାଇଗର ଜୋରରେ ଭୁକିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲା । ଟାଇଗରର ଭୁକିବା ଶୁଣି ପଛକୁ ବୁଲି ଚାହିଁଥିଲା ଦାମୁକାକା । ଆରମ୍ଭ ଚେୟାର ଉପରେ ପଡ଼ିରହିଥିଲା ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କ ନିସ୍ତେଜ ଶରୀର, ତଳେ ପଡ଼ିଥିଲା ସଦ୍ୟ ଦେଇଯାଇଥିବା ଗୁ କପ ଏଣେତେଣେ ଭାଙ୍ଗିଭୁଙ୍ଗିଯାଇ ।

ବାଙ୍ଗାଲୋର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ନାଟ୍ୟଭରତୀ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର

ଅଧ୍ୟାପିକା ରଞ୍ଜିତା ପାତ୍ର

୧୮୯୨ ମସିହାରେ, କଟକ ଠାରେ ଏକ ବଙ୍ଗୀୟ ସମ୍ରାଜ୍ଞ ପରିବାରରେ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କ ଜନ୍ମ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଘୋଷ ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ସୁନ୍ଦରମଣି ଘୋଷ । ପିତାମହ ‘ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା’ର ସଂପାଦକ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ, ମାମୁଁ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ନାଟ୍ୟକାର ରମଣଙ୍କର ରାୟ । ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଗୁରୁ ଭଉଣୀ ଓ ଗୁରୁ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ । ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ନାମ ହେଲା - ଶରତ କୁମାର, କାର୍ତ୍ତିକ କୁମାର (ପ୍ରଖ୍ୟାତ ନାଟ୍ୟକାର), ଅସିତବରନ, ସରେଞ୍ଜନୀ, କୁମୁଦିନୀ, କରଣବାଳା ଏବଂ ହରଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରୀ । ପିତା କଟକରେ ସିରସ୍ତାଦାର ଗୁକିରୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଘର କଟକର ସନ୍ତୋଷିନୀ ପତିଆ ପାଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ବର୍ଦ୍ଧମାନରୁ ତାଣ୍ଡୁଆ ଇଷ୍ଟେଟ୍ର ଜମିଦାରୀ ବୁଝିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କ ପରିବାର କଟକଠାରେ ବସବାସ କରୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା କଟକଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ପରେ ସଫଳତାର ସହତ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରୁ ଏଫ. ଏ. ପାସ୍ ପରେ କଲିକତାର ବିଦ୍ୟାସାଗର କଲେଜରେ ବି.ଏ. ଶ୍ରେଣୀରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟହୀନ ହେବାରୁ ପୁଣି ରେଭେନ୍ସା କଲେଜକୁ ଫେରି ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ବି.ଏ. ପାସ କଲେ । ସେହି ବର୍ଷ ପିତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହେବାରୁ ପରିବାର

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସମ୍ଭାଳିବାର ଦାୟିତ୍ଵ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ଫଳରେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟକୋଉର ପାଠପଢ଼ା ଅଧାରୁ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଘରେ ଉବରେ, ପାଟନା ବଶ୍ଵବଦ୍ୟାଳୟରୁ ଗଣିତରେ ଏମ.ଏ. ପାସ କଲେ ୧୯୩୬ ମସିହାରେ ।

ଗୁରୁ ଭଉଣୀ ଓ ଗୁରୁ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ଵିନୀ କୁମାର ଥିଲେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ତେଣୁ ପରବାରର ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ଵ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ପରବାର ସମ୍ଭାଳିବା ଓ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ସେ ମାସିକ ଷାଠିଏ ଟଙ୍କା ବେତନରେ କଟକର ସେମିନାରୀ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ବର୍ଷକ ପରେ ଆସିଲେ ପ୍ୟାରୀମୋହନ ଏକାଡେମୀକୁ । ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରାୟଣତା ଓ ଛତ୍ର ବହୁଳତା ପାଇଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଥିଲେ । ୧୯୧୭ ମସିହାରେ, କଟକର ବ୍ରଜମୋହନ ଋୟଙ୍କ କନ୍ୟା କରଣବାଳାଙ୍କ ସହିତ ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାରଙ୍କ ବିବାହ ସଂପନ୍ନ ହେଲା । ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର ଜୀବନୀ ଲେଖିଲା ବେଳେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । କାରଣ ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର କୌଣସି ଆତ୍ମଜୀବନୀ କିମ୍ବା ନିଜ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ କିଛି ଲେଖି ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ନରହର ନାୟକଙ୍କ ‘ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର ଘୋଷ’ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ କୁମାର ଘୋଷଙ୍କ ‘ଓଡ଼ିଶାର ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ଓ ମୋ ନାଟ ଜୀବନ’ ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଟିରୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନୀ ସଂପର୍କରେ କିଛି ଉପାଦାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଡ. ଅନିତା ବେହେରା ତାଙ୍କ ଗବେଷଣା ପୁସ୍ତକ ‘ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରେ ସମାଜିକ ଚେତନା ଓ ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର’ରେ କହିଛନ୍ତି, “ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନର ଅଧିକାଂଶ ଦିଗ ଏଯାବତ ଅନୁଦ୍ଘାଟିତ, କାରଣ କୌଣସି ଗବେଷକ ତାଙ୍କ ଜୀବନୀ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭବାବେଗ ସଂପର୍କରେ ସଠିକ କିଛି ଲେଖିବା ଅସମ୍ଭବ, କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।” (୧)

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କ ନାଟ୍ୟଜୀବନ:-

‘ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା’ର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସଂପାଦକ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ ଥିଲେ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କ ଅଜା । ତେଣୁ ଶୈଶବ କାଳରୁ ଅଜା ଗୌରୀଶଙ୍କରଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ଏକଥା ନଜେ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ସ୍ଵୀକାର କରି କହିଛନ୍ତି - “...ମନେ ପଡୁଛି ସେଦିନର କଥା - ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦଶହରା ଗୁରୁଦିନ କାଳ ମୋ ଅଜା ପାଖେ ମଜଲିସରେ ବସିବସି ଯାତ୍ରା ଦେଖିବ - ରତ୍ନ, ରତ୍ନ ପାହୁଯିବ ଆଖିର ପଲକସୁଧା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ବଙ୍ଗଳା ଯାତ୍ରା ବା ନାଟକାଭିନୟ ଦେଖି ଆସିବ ଏବଂ ତାର ଛୁୟା ଅବଲମ୍ବନରେ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ସଂଳାପ ସଂଯୋଜନା କରି ନାଟକଟିଏ ଗଢ଼ି ପକାଇବ” (୨) । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ବଙ୍ଗୀୟ ନାଟ୍ୟକାର ଦୃଢ଼େନ୍ଦ୍ରଲଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ନାଟକ ରଚନା କରିଥିଲେ । କାରଣ ତତ୍କାଳୀନ ସମୟରେ କେତକ ବଙ୍ଗଳା ନାଟକ ବା ବଙ୍ଗଳାରୁ ଅନୁଦିତ ନାଟକ ଓ ଇଂରେଜୀ ନାଟକ ଅଭିନୀତ ହେଉଥିଲା । ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କ ମାତୃଭାଷା ବଙ୍ଗଳା ହୋଇଥିବାରୁ ବଙ୍ଗଳା ନାଟ୍ୟକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ଛତ୍ର ଥିବାବେଳେ ସେ ପ୍ରଥମ ନାଟକ ‘ଭୀଷ୍ମ’ (୧୯୧୧) ଲେଖିଥିଲେ । କଲେଜ ତ୍ରାମାଟିକ ସୋସାଇଟ ଏହି ନାଟକକୁ ମଞ୍ଚସ୍ଥ କରିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ନୂଆ ନାଟକ ଲେଖିଲେ ‘ସେଓଜ’ ଓ ‘ସାବିତ୍ରୀ’ । ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ‘ସେଓଜ’ ନାଟକ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥିଲା କଟକ ମେଡ଼ିକାଲ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା । ଏହି ନାଟକର ଅଭିନୟ ଅବସରରେ ବଙ୍ଗଳାର ବନମାଳୀ ପତିଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଆସିଥିଲେ । ପତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ (୧୯୨୫) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ବହୁ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିଲେ । ନିଜ ଉଦ୍ୟମରେ ‘ବାସନ୍ତୀ ଥିଏଟରସ୍’ ପାର୍ଟି ଗଢ଼ିଥିଲେ । ହେମନ୍ତ କୁମାର ଦାସ ତାଙ୍କ ‘ଓଡ଼ିଆ ନାଟକର ବକାଶଧାରୀ’ (ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ) ପୁସ୍ତକରେ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ନାଟକ ପ୍ରତି ଥିବା ଆନ୍ତରିକତା ସମ୍ପର୍କରେ କହିବାକୁ ଯାଇ ଲେଖିଛନ୍ତି - “ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିନୀକୁମାରଙ୍କୁ ଏହି କାରଣରୁ ଏକ ସ୍ଥରଶୀୟ ନାମ ବୋଲି କୁହାଯିବା ଉଚିତ ଯେ, ବଂଶଗତାଦୀର ଦୃଢ଼ତା ଦଶକଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟକ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରି ଯାଇଛନ୍ତି । କେତେବେଳେ ନାଟକ ଲେଖିଛନ୍ତି, କେତେବେଳେ ମଞ୍ଚ ପରିଗୁଳନା ଦାୟିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ତ କେତେବେଳେ ନାଟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାର ଭାର ନେଇଛନ୍ତି, ଏସବୁ କରିଛନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୁଖ ସୁଛନ୍ଦର ବଦଳରେ । ଦୀର୍ଘ ଅର୍ଦ୍ଧଶତକ ଧରି ଓଡ଼ିଶାର ମଞ୍ଚଜୀବନ ସହିତ ତାଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତି ।” (୩) ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବନମାଳୀ ପତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଠାରୁ ବଙ୍ଗଳା ଥିଏଟର କିଣିଥିଲେ ଏବଂ ବନମାଳୀ ପତିଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସ୍ୱରୂପ ତାର ନାମ ରଖିଥିଲେ ‘ବନମାଳୀ ଆର୍ଟ ଥିଏଟର’ । ଏହି ଥିଏଟରଟି ଗୁଲିଥିଲା ୧୯୩୭ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସେ ବକ୍ରମ ଥିଏଟର ନାମରେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଜୟପୁର ମହାରଜା ୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଟଙ୍କା ପାଇଲେ ନାହିଁ, କାରଣ କେହି ଜଣେ ତାଙ୍କ ନାମ କହି ମହାରଜାଙ୍କ ଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେଇଯାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପୁରୀରେ ଅର୍ଣ୍ଣପୂର୍ଣ୍ଣା (ଏ) ଗ୍ରୁପ ନାମରେ ସ୍ଥାୟୀ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ଏଥିପାଇଁ ତତ୍କାଳୀନ ପୁରୀମଠ ମହନ୍ତଙ୍କ ଅବଦାନ ରହିଥିଲା । ସେ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ତନମହଲ କୋଠା ଏହି ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ଅଗ୍ନିନୀକୁମାରଙ୍କ ବହୁ ନାଟକ ଏହା ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥିଲା । ଫଳରେ ଏହି ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଆଣି ଦେଇଥିଲା । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ନାଟକ କଲିକତାର ଷ୍ଟାର ଥିଏଟର ଓ ମନମୋହନ ଥିଏଟର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥିଲା । ଦୀର୍ଘ ଅର୍ଦ୍ଧଶତକ ଧରି ଓଡ଼ିଶାର ମଞ୍ଚଜୀବନ ସହିତ ତାଙ୍କର ନିବଡ଼

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସଂସ୍କୃତି ଓଡ଼ିଆ ନାଟକକୁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲା କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

ସମୟକ୍ରମେ ସେ ପ୍ୟାରୀମୋହନ ଏକାଡେମୀରେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୩୨ ମସିହାରେ ପ୍ୟାରୀମୋହନ ଏକାଡେମୀ ପରଗୁଳନା କମିଟି ସହ ଅମେଳ ହେବାରୁ ଗୁଜରୀ ସେ ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ କଲିକତା ଆସି ହରିନାଥ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ରହିଲେ, ୧୯୩୬ ମସିହାରେ । ସେ କଲିକତା ଆକାଶବାଣୀରେ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ବାଦ ପଢ଼ୁଥିଲେ ୧୯୪୨ ମସିହାରୁ ୧୯୪୩ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । କଲିକତା ଆକାଶବାଣୀରୁ ପ୍ରସାରିତ ଓଡ଼ିଆ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଅନେକ ଏକାଙ୍କିକା ଓ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଚିତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ । କଟକରେ ଅବସ୍ଥାନ ସମୟରେ କଟକ ବେତାରକେନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ବେତାର ନାଟକ ଲେଖିଥିଲେ । ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କ କର୍ମମୟ ଜୀବନର ଅବଦାନ କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ନୁହେଁ ସମଗ୍ର ଭାରତବାସୀ ପାଇଁ ଥିଲା ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ବସୟ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ତଃ ହେମନ୍ତ କୁମାର ଦାସ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ “ଓଡ଼ିଆ ନାଟକର ବିକାଶ ଧାର”(ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ)ରେ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାରଙ୍କ ନାଟ୍ୟସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମତଦେଇ ଲେଖିଛନ୍ତି - “ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ନାଟକର ପ୍ରଥମ ପ୍ରୟାସରେ ନାଟକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଯେଉଁ ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲା, ତାହାକୁ ଦୂରକରି ସେଥିରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରାଣ ସଂଭାବିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଆନ୍ତରିକତା ଭାବରେ ପ୍ରୟତ୍ନ କରିଥିଲେ, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନାଟ୍ୟଭରତୀ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଘୋଷ” (୪) ।

ସମାଜ ସଂସ୍କାର, ଜାତିଯତାବୋଧ, ଧାର୍ମିକ ଭାବନା ତାଙ୍କ ନାଟକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ୧୯୧୫ ମସିହାରୁ ନାଟ୍ୟରଚନା ଆରମ୍ଭ କରି ୧୯୬୨ ମସିହା (ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଦୀର୍ଘ ଚଉସର ବର୍ଷ କାଳ ସେ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖାଲେଖି

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

କରି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ୧୯୬୦ ମସିହାରେ ହୁଗୁଳିସ୍ଥିତ ବାସଭବନକୁ ଆସି ଶେଷ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କଲେ ସେ । ୨୧-୦୫-୧୯୬୨ ମସିହା ରୁଦ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଇହଧାମରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ ସତ ମାତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଆକାଶରେ ସେ ଚରଦିନ ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତ ତାରକା ପରି ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ଝଲସି ଉଠୁଥିବେ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶଂସା ଓ ସମ୍ମାନ

ନାଟ୍ୟଭରତୀ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଉପନ୍ୟାସ ଲେଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ନାଟ୍ୟକାର ଭାବରେ ସୁଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ଜଣେ ବଙ୍ଗୀୟ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖାଲେଖି କରି ସୁପ୍ରଚ୍ଛିତ ହେବା ଓ ତାଙ୍କୁ ‘ନାଟ୍ୟଭରତୀ’ ଭାବରେ ସମ୍ମାନୀତ ଓ ପରିଚିତ କରାଇବା ବଡ଼ କୃତଜ୍ଞତାର ବିଷୟ ।

ନାଟକ ପାଇଁ ଜଣେ ଗୁଜରୀ ଗୁଡ଼ି ଦେଇପାରେ, ଜଣେ ଘରଦ୍ୱାର ବକ୍ରୀକରି ଦରଦ୍ର ହୋଇପାରେ । ନାଟକ ପାଇଁ ଜଣେ ବଞ୍ଚିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେ । ସେହିପରି ଜଣେ ନାଟ୍ୟପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ନାଟ୍ୟଭରତୀ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ତ ଆଉ କାହାକୁ ଦିଆଯିବ ? ବାସ୍ତବରେ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଥିଲେ ନାଟ୍ୟଦୁନିଆର ମହାରଜା ।

ବଙ୍ଗୀୟ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗର ଦୋଷତୁଟି ତାଙ୍କ ନାଟ୍ୟସାହିତ୍ୟରେ ଦେଖାଗଲେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ନାଟ୍ୟପ୍ରେମୀଙ୍କ ଆବେଗତା ଓ ସର୍ବସ୍ୱଦାନ ତାଙ୍କୁ ମହାନ କରି ଗଢ଼ିତୋଳିଛି ।

ସମୟସ୍ରୋତରେ ଏହି ନାଟ୍ୟପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ମିଳିଛି ଅନେକ ସମ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର । ନାଟ୍ୟରତ୍ନାକର, ନାଟ୍ୟଭରତୀ ଓ ନାଟ୍ୟସମ୍ରାଟ ଉପାଧି ଏହି ଲେଖପ୍ରିୟତାର ପ୍ରମାଣ । ଜୀବନର ଶେଷ ସମୟରେ ରେଗ ଶଯ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ‘ମଞ୍ଚଶ୍ରୀ’ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ କରି ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୁହେଁ କଲିକତାରେ ରହୁଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନେ ‘ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ପରଷଦ’ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୯୪୧ ମସିହାରେ ସମ୍ମାନସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କୁ ‘ନାଟ୍ୟଭରତୀ’ ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ କରିଥିଲେ । ଆଜୀବନ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ‘ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମାଜ’ ତାଙ୍କୁ ‘ନାଟ୍ୟରତ୍ନାକର’ ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।

ସମ୍ବଲପୁରର ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର କଲେଜ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନୀତ କରିଥିଲା ୧୯୬୦ ମସିହାରେ ଏବଂ ତା ପରବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରି ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଥିଲା ।

ଏହିସବୁ ପ୍ରଶଂସା ଓ ସମ୍ମାନ ତାଙ୍କ ଲେଖପ୍ରିୟତାର ଜ୍ଵଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ନିଜର ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି ।

ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ

(ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ)

ପାଦଟୀକା:-

୧. ଡଃ ଅନୀତା ବେହେରା - ଓଡ଼ିଆ ନାଟ୍ୟସାହିତ୍ୟରେ ସମାଜିକ ଚେତନା ଓ ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର, ପୃଷ୍ଠା-୧୨୭ ।

୨. ମୁଁ କାହିଁକି ଲେଖେ, ସଂପାଦନା - ବିଜୟାନନ୍ଦ ସିଂହ, କଟକ ଲେଖକ ସହଯୋଗ ସମିତି ଲଃ., ପିଠାପୁର, କଟକ, ୧୯୮୪, ପୃଷ୍ଠା-୧୫ ।

୩. ହେମନ୍ତ କୁମାର ଦାସ - ‘ଓଡ଼ିଆ ନାଟକର ବିକାଶଧାରା’ (ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ), ପୃଷ୍ଠା-୨୭ ।

୪. ଡକ୍ଟର, ପୃଷ୍ଠା - ୮୯ ।

ଆଶଙ୍କା

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସକାଳ ପାଞ୍ଚଟାରେ ଦାଣ୍ଡଘରେ ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ଫୋନଟା ବାଜି ଉଠିଲା । ନିଦଭର ଆଖିରେ ହରିବାରୁ ଶଯ୍ୟାତ୍ୟାଗ କରି ଫୋନ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପହଞ୍ଚି ଫୋନ ବାଜିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏତେ ସକାଳୁ କିଏ ଆଉ କାହିଁକି ଫୋନ୍ କରିବ, ତାହା ଚିନ୍ତା କରି କରି ହରିବାରୁଙ୍କ ନିଦ ଭଙ୍ଗିଗଲା । ସେପାଖେ ଶେଯରେ ଶୋଇରହି ପଡ଼ି କମଳା କହୁଥିଲେ, “ଯାହାର ଦରକାର ଥିବ, ଆଉ ଥରେ କରିବନି କି ? ଆସ ଶୋଇପଡ଼ । ରାତି ଅଧ୍ୟାୟାଁ ତ ଶୋଇନଥିଲ । ନିଦ ବଢ଼ିକା ଖାଇବ, ଆସ ଶୋଇପଡ଼ ।” କମଳାଦେବୀଙ୍କ ଏମିତି କହିବା ପଛରେ ରହିଛି ତାଙ୍କର ନିଜର ନିଦ ଭଙ୍ଗିଯିବାର ଅନିଚ୍ଛା । ଜାଣିଛନ୍ତି, ବାରୁଙ୍କ ନିଦ ଭଙ୍ଗିଲା ମାତ୍ରେ ଗୁ କପେ ପାଇଁ ବରଦ କରିଦେବେ । ଆଉ ଘର ସାରା ବୁଲି ଧଡ଼ଧାଡ଼ ଖଡ଼ଖାଡ଼ କରିବେ ଯେ କାହାକୁ ଶୁଆଇ ଦେବେ ନାହିଁ । ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାପରେ ବାରୁଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି । ଗୁକରୀ କରୁଥିବା ବେଳେ ସଂଧ୍ୟା ଆଠଟା ନ ହେଉଣୁ ଖାଇଦେଇ ଶୋଇଯାଉଥିଲେ । ପାହାନ୍ତି ପହରୁ ଉଠି ଟ୍ରେନ୍ ଧରି ଯାଉଥିଲେ କାମକୁ ପୁଣି ଫେରୁ ଫେରୁ ସଂଧ୍ୟା ହେଉଥିଲା । ଖୁଆପିଆରେ କୌଣସି ରୁଚନଥିଲା । ଯାହା ଦେଲେ ଖାଇଦେଇ ଶୋଇଯାଉଥିଲେ । ହେଲେ ଏବେ ଏବେ ଖାଇବା ପିଇବାକୁ ନେଇ ବେଶ ସଚେତନ ହେଇଯାଇଛନ୍ତି ବାରୁ । ଦିନରେ ଅଳ୍ପତଃ ଚିନିଥର ଭଲ କରି ଖାଇବାକୁ ନ ଦେଲେ ଘର ସାରା ବୁଲି ବୁଲି ଗରଗର ହେବେ । ତା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସାଙ୍ଗକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ ପାଞ୍ଚକପ୍ ଗୁଁ । ସେ ବ ଭଲ କରି ଦୁଧ ପକେଇ କଢ଼ା କରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସପ୍ତାହରେ ଅତି କମରେ ତିନିଦିନ ଆଇଁଷ ନ ହେଲେ ବାବୁଙ୍କ ମୁତ୍ ଖରପ । ବାବୁଙ୍କ ବଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ କମଳା ଦେବୀ କେତେବେଳେ ଶୋଇଗଲେ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ହରିବାରୁ ସେମିତି ଦାଣ୍ଡ ବୈଠକ ଘରଟାରେ ବସି ଭରୁଥିଲେ କିଏ ହୋଇପାରେ ? କାନ୍ଥବାଡ଼କୁ ଗୁହଁଥିଲେ । ଗୁକରୀ କରୁଥିବା ବେଳେ ଘରଖଣ୍ଡିଏ ପାଇଁ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସମ୍ଭଳ ଆଉ ସମୟ ଅଭାବରୁ କରିପାରନଥିଲେ । ଯା ହେଉ ଅବସର ନେବାପରେ ନିଜ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ଦୁଇ ବଖର ଘର ଖଣ୍ଡେ କରିଛନ୍ତି । ଦୁଇପୁଅକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ବଡ଼ପୁଅ ଅହମଦାବାଦରେ ଗୁକରୀ କରୁଛ ଆଉ ସାନ ଅଛ ଆମେରିକାରେ । ଝିଅ ଜ୍ଞାଇଁ ମୁମ୍ବାଇରେ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଜୀବନରେ ବ୍ୟସ୍ତ, ତେଣୁ କାଁଭାଁ କିଏ କେତେବେଳେ ଘରକୁ ଆସନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଆଉ କେବେ ଆସିନାହାନ୍ତି । ଅନେକ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ସାନପୁଅର ବାହାଘରଟା କରିଦେଲେ ବାବୁଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସରିଯିବ । ହେଲେ ସେ ଧରନ୍ତୁଆଁ ଦେଉନି । ଆମେରିକା ଯାଇ ତିନିବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି, ଫେରିବା ନାଁ ନେଉନି । ବାହାଘର କଥା କହିଲେ କହୁଛ, ଆଉ ବର୍ଷଟେ ଅପେକ୍ଷା କରିଦିଅ । ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ଗୋଟେ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ କିଣିଥିଲା ତା ରଣ ଶୁଝିବାପରେ ହିଁ ଫେରିବ ବୋଲି ତା' ବୋଉକୁ କହୁଥିଲା । ଏମିତି ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ ହରିବାରୁ ସେଇ ବୈଠକର ସୋଫା ଉପରେ ହିଁ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ ।

ମୁହଁ ଉପରେ ପାଣିର ଛଟା ପଡ଼ିବାପରେ ବାବୁଙ୍କ ନିଦ ଭଙ୍ଗିଲା । କମଳାଦେବୀ ଘର ସାରା ବୁଲି ବୁଲି ପାଣି ଛିଞ୍ଚୁଥିଲେ । ଝରକା ସେପାଖରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କରଣ ପ୍ରଖର ଦେଖାଯାଉଥିଲା । କାନ୍ଥ ଘଣ୍ଟାକୁ ଗୁହଁଲେ, ଦିନ ଦଶଟା ବାଜିଲାଣି । ଆଜକାଲି ଏମିତି ଅନେକ ସମୟ ଯାଏଁ ଶୋଇପଡ଼ନ୍ତି ସେ । କମଳା ଦେବୀ ମଧ୍ୟ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ତାଙ୍କୁ ଉଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଉଠିଲା ମାତ୍ରେ ବାବୁଙ୍କ ଗୁଁ ଜଳଖିଆ, ଖାନାପିନାର ଲମ୍ବା ଲିଷ୍ଟ ଜାରୀ ହୋଇଯିବ, ତେଣୁ ସେ ଯେତେ ଶୋଇଲେ ବି କମଳା ଦେବୀ କିଛି କହନ୍ତୁ ନାହିଁ । ବାବୁ ଉଠିଲେ ଆଉ ଞ୍ଚାସ୍ ବେସିନ୍ ପାଖକୁ ଯାଉ ଯାଉ ଚିତ୍ତଟା ଲଗେଇଦେଲେ । ଚିତ୍ତ ଲାଗିଲେ କମଳା ଦେବୀ ଚଢ଼ି ଉଠନ୍ତୁ । ବାବୁଙ୍କୁ କାଳେ ଆଜକାଲି କିଛି ଶୁଣାଯାଉନି, ତେଣୁ ଚିତ୍ତର ସାଉଣ୍ଡ ଏତେ ଜୋର ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଏପାଖ ସେପାଖ ଦୁଇ ତିନି ଘରକୁ ଶୁଣାଯାଏ ବୋଲି କହନ୍ତୁ ସେମାନେ । ବାବୁଙ୍କ ଚିତ୍ତ ଲାଗିବା ପରେ କମଳା ଦେବୀ ଦଉଡ଼ିଯାଇ ସବୁ ଝରକା କବାଟ ବନ୍ଦ କରିପକାନ୍ତୁ । ବାବୁ ଚିତ୍ତ ଲଗାଇଲେ ସିଧା ନ୍ୟୁଜ୍ ଦେଖିବେ, ଆଉ କିଛି ଦେଖିବାକୁ ମନ ନାହିଁ । ମୁହଁ ଧୋଇଦେଉଥିବା ବେଳେ ଚିତ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ଖବରକୁ ନିଘା କରିଥାନ୍ତୁ ସେ । ଆମେରିକାରେ ନବ ନିର୍ବାଚିତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କେମିତି ସବୁ ନୂଆ ନୂଆ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ କମଳା ଦେବୀଙ୍କୁ ବୁଝେଇ କହିବା ଆଜକାଲି ବାବୁଙ୍କ ଚବିଶିଘଣ୍ଟିଆ କାମ ହୋଇଯାଇଛି । ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନର ଛୁତ୍ର ଥିଲେ, ତେଣୁ ରାଜନୀତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ କୁହନ୍ତୁ ।

ବାବୁ ମୁହଁ ଧୋଉଥିବା ବେଳେ କମଳାଦେବୀ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଗୁଁ କପଟିଏ ଆଉ ବିସ୍କୁଟ୍ ତବାଟି ଥୋଇଦେଇ କହିଲେ ମୁଁ ପୂଜା କରିବାକୁ ଯାଉଛି, ମୋତେ ଜମା ଡାକବନି । ବାବୁ ଗୁଁ କପଟିକୁ ଧରି ଚିତ୍ତ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ, ଆଜକାଲି ନ୍ୟୁଜ୍ ଗୁନେଲରେ ନ୍ୟୁଜ୍ କମ ବିଜ୍ଞାପନ ବେଶୀ ଦେଖାନ୍ତୁ ବୋଲି କହୁଥିଲେ, ଆଉ ଏଇ ବିଜ୍ଞାପନ ଭିତରେ ଯଦି ତମେ ଖବର କଣ ଜାଣିଦେଇ ପାରିଲ ତ ଭଲ କଥା ନହେଲେ ପୁଣି ପନ୍ଦରରୁ କୋଡ଼ିଏ ମିନିଟ୍ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଚ୍ୟାନେଲ୍ ଏପାଖ ସେପାଖ ବୁଲେଇବା ପରେ ଗୋଟିଏ ଚ୍ୟାନେଲରେ ନ୍ୟୁଜ୍ ଦେଖି ଅଟକି ଗଲେ । ତବାରୁ ବିସ୍କୁଟ୍ ବାହାର କରି ଗୁଁରେ ବୁଡ଼େଇ ପାଟିରେ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଆମେରିକାରେ ଜଣେ ଭରତୀୟ ଯୁବ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଘଟଣା ଶୁଣି କିଛି କ୍ଷଣ ଅଟକି ଗଲେ । ଖବରଟା ଶୁଣିବାପାଇଁ ଆଉଟିକେ ଅଧିକ ସାଉଣ୍ଡ ଦେଲେ ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ପୂଜାଘରେ ବସିଥିବା କମଳା ଦେବୀଙ୍କ ମନକୁ ପାପ ଛୁଇଁଲା । ପୂଜାରେ ଆଉ ମନ ଲାଗିଲାନାହିଁ । ସେ ପୂଜା ଛାଡ଼ିଦେଇ ଆସି ଟିଭି ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ ।

ଆମେରିକାରେ କେହିଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଭରତୀୟ ଯୁବ ଇଞ୍ଜିନିୟରକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ସ୍ତର ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଆଉ ହତ୍ୟା କରୁଥିବା ସମୟରେ ‘ତୁମ ଦେଶକୁ ଫେରିଯାଅ’ ବୋଲି ଚିତ୍କାର କରୁଥିବା କଥା କହୁଥିଲା ବୋଲି ଖବରରେ କହୁଛି । ହେଲେ ନିହତ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କ ପରତୟ ମିଳିପାରିନାହିଁ । ନିହତଙ୍କ ବୟସ ଆନୁମାନିକ ୨୮ରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ଭିତରେ ହୋଇଥିବ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ହରିବାବୁଙ୍କ ହାତରୁ ଗୁଳିପଟା ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା । ପାଟିରେ ଅଧାଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ା ବାହାରେ ପଡ଼ିଗଲା । ଟିଭିରେ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଛବି ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉନାହାନ୍ତି । ଝାପସା କରିଦେଇ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ସେ ଏକା ଖବରକୁ ଦେଖିବା ପରେ ହରିବାବୁଙ୍କ ଗଳାରେ କିଛି ଅଟକି ଗଲାପରି ଲାଗିଲା । କମଳା ଦେବୀ ପାଣି ଗିଲ୍ଲାସଟିଏ ଆଣି ଦେବାପରେ ସେ ସେଇତକ ପିଇଦେଇ, ବସିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ବୈଠକଘରେ ଏପାଖ ସେପାଖ ହେଉଥିବା ଦେଖି କମଳାଦେବୀ କହିଲେ, “ତମେ ଚିନ୍ତା କରନି, ଆମ ଅଜ୍ଞୁ ର କିଛି ହେଇନଥିବ ।” ହରିବାବୁ ସାମାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚଗଳାରେ କହୁଥିଲେ, “ମୁଁ ଅନେକ ମନା କରିଥିଲି, ସେ ଦେଶକୁ ଯାଆନା । ବର୍ଷକ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲା ଯେ ତନବର୍ଷ ହେଲାଣି ଫେରିବା ନାଁ ଧରୁନି । ସବୁ ତୁମେ ମା ପୁଅ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ହିଁ କରିବ । ମୋ କଥାର ତ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ନା । ଏତେ ବଡ଼ ଘଟଣାଟିଏ ହୋଇଗଲା, ଅନ୍ତତଃ ଥରେ ଫୋନଟିଏ କରି ଜଣେଇଦେଲେ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ, ଯେ ମୁଁ ଭଲ ଅଛି, ମୋତେ କିଛି ହୋଇନି ? ନା, ବାବୁ ସେ ସବୁ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜ ମୁଣ୍ଡକୁ ହାତ ପାଇଲାଣି, ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହେଲେଣି ବାପା ମାଆକୁ କିଏ ପଚାରୁଛି ।” ହରିବାବୁ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଅନର୍ଗଳ ଗରଗର ହେଉଥାନ୍ତି । କମଳା ଦେବୀଙ୍କ ମନକୁ ବାରମ୍ବାର ପାପ ଛୁଇଁଛି ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

“ବିଜୁକୁ ଟିକେ ଫୋନ କରି ପଚାରୁନ । କାଳେ ଭଲଭଲ କଥା ହେଇଥିବେ ।” କମଳା ଦେବୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ । ଏପାଖ ସେପାଖ ବୁଲୁଥିବା ହରିବାରୁଙ୍କ ପାଦ ଅଟକି ଗଲା । ଫୋନ ପାଖରେ ଥିବା ଫୋନ ଡାଏରୀ ବହିରୁ ବିଜୁର ନମ୍ବର ବାହାର କରି ଫୋନ କଲେ । ଅନେକ ସମୟ ରଂ ହେବାପରେ ସେ ଫୋନ ଉଠାଇଲା । ହରିବାରୁ କିଛି କହିବା ଶୁଣିବାପୂର୍ବରୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁ ଅଜୁ ସହ କେତେବେଳେ କଥା ହେଇଥିଲୁ?” ବିଜୁ କହିଲା, “କାଲି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କଥା ହେଇଥିଲି । ସେ କହୁଥିଲା କୋଉ ଗୋଟେ ପାର୍ଟିକୁ ଯିବ ବୋଲି । କଣ ହେଲାକି ?” ହରିବାରୁ କେମିତି ଆଉ କହିବେ ବୁଝିପାରୁନଥିଲେ, କମଳା ଦେବୀଙ୍କୁ ଫୋନଟା ବଢ଼େଇଦେଲେ । କମଳାଦେବୀ କହିଲେ,

- “ହଇରେ ବିଜୁ ତୁ ଏବେ କୋଉଠି ଅଛୁ ?”

- “ବୋଉ ମୁଁ ଟିକେ ଅଫିସିଆଲ୍ କାମରେ ଚେନ୍ନାଇ ଆସିଛି । କାଲି ଫେରିବ । କଣ ହେଇଛି ବାପା ଏମିତି କାହିଁକି ପଚାରୁଥିଲେ ?”

- “ଆମେରିକାରେ ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟରକୁ କିଏ ମାରଦେଇଛି ରେ ବାପ । ଯେ ବାପା ଚିନ୍ତାରେ ବସିଛନ୍ତି । ତୁ ଟିକେ ଅଜୁକୁ ଫୋନ କରି ପଚାରଦେଉନୁ ସେ ଠିକ୍ ଅଛି ତ ? ବେଶୀ ଚିନ୍ତାରେ ବସିଛନ୍ତିରେ ବାପ । ତୁ ତ ଜାଣିଛୁ ବାପାଙ୍କୁ ।”

- “ହେଲେ ବୋଉ, ମୁଁ ଗୋଟେ ମିଟିଂ ମଝିରେ ଅଛି । ହଉ, ଦେଖୁଛି । ଏବେ ତ ସେଇଠି ରତ ହୋଇଥିବ, ସେ ଶୋଇଥିବ କି କଣ । ତଥାପି ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ଆଉ ଜଣାଉଛି ।”

ଫୋନ ଥୋଇଦେବାପରେ ମଧ୍ୟ କମଳା ଦେବୀଙ୍କ ମନକୁ ଥୟ ନଥିଲା । ଟିଭି ସାମନାରେ ଦିପ୍ରାଣୀ ସକାଳୁ ସେମିତି ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟ ବଡ଼ଗଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ବିଜୁର ଫୋନ ନ ଆସିବାରୁ ହରିବାରୁ ଆହୁର ଅଧିକ ଚିନ୍ତିତ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଉକ୍ତ ରକ୍ତଗ୍ରସ୍ତ ରୋଗୀ ସେ, କ୍ରୋଧକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ରାଗ ଗରଗର ହୋଇ କହୁଥିଲେ, “କେତେ ଦାୟିତ୍ୱବାନ୍ ପୁଅ ଜନ୍ମକରିଛ ଦେଖ । ବାପାମାଆ ଏଠି ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ମରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତଳେ ବ ଖାତର ନାହିଁ ।” ଏଇ ସମୟରେ ଫୋନ ବାଜି ଉଠିଲା । ହରିବାରୁ ଦଉଡ଼ିଯାଇ ଫୋନ ପାଖରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଗଲେ କିନ୍ତୁ ଫୋନକୁ ଉଠେଇବାର ସାହାସ ଭୁଟେଇ ପାରିଲେନି । କମଳାଦେବୀ ଫୋନ ଉଠେଇଲା ବେଳକୁ ସେପାଖେ ଅନିତା ଥିଲା । ବୋଉ ପାଖରୁ ସବୁ କଥା ଶୁଣି ସେ ମଧ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଗଲା । ନିଜଘରେ ଟିଭି ଲଗେଇବାପରେ କହିଲା ସେ ଅଭୁକୁ ଫୋନ କରିବ । ସେ ବ ଫୋନ ରଖିବାର ଅନେକ ସମୟ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ଖବର ଆସିଲାନି ।

ହରିବାରୁଙ୍କୁ ସେତେବେଳକୁ ମୁହଁଟା ବୁଲେଇ ଦେଲାପରି ଲାଗୁଥିଲା । ହାତପାଦ ଅବଶ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଅନ୍ଧାର ଦଶିଲା ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । କମଳା ଦେବୀ କହୁଥିଲେ, “ତମେ ଯାଅ ଦି ଗୁରଟା ବସ୍ତୁଟ୍ ଖାଇଦିଅ । ସୁଗାର୍ ଅଛି, ମୁହଁ ବୁଲେଇଦେବ । ତାଙ୍କର ମନାକରିଥିଲେ ଭେକରେ ରହିବା ପାଇଁ ।” ହରିବାରୁ ସେଇଠି ଚେୟାର ଉପରେ ବସିପଡ଼ି କହିଲେ, “ହଁ, ବଞ୍ଚିକି ବ କଣ କରିବ ? ଏମିତି ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମକରିଛ ଯେ ବାପାମାଆର ଚନ୍ଦ୍ରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ଯାଉନି ।” କମଳା ଦେବୀ ମୁହଁରେ କାନିଦେଇ ସୁଁ ସୁଁ ହୋଇକାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ହରିବାରୁ ମନେ ମନେ ଭୁଲୁଥିଲେ, “ତୁମେ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତି କେତେ ଭାଗ୍ୟବତୀ, କାନ୍ଦି ଦେଇ ମନର ବୋଝକୁ କିଛି ତ ହାଲୁକା କରିଦେବ । ମୁଁ କଣ କରିବ ? କାନ୍ଦିପାରିବନି କି କୋହ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବନି ।” ହରିବାରୁ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠିଲେ ଆଉ ଟିଭି ସାମନା ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଥିବା ବସ୍ତୁଟ୍ ତବାରୁ ଦୁଇଟା ବସ୍ତୁଟ୍ ଧରି ପାଟିରେ ଦେଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ପୁଣିଥରେ ଫୋନ ବାଜିଉଠିଲା । ସେ ବସ୍ତୁଟ୍ ସେମିତି ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଥୋଇଦେଇ ବୈଠକକୁ ଦଉଡ଼ି ଆସିଲେ ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

କମଳା ଦେବୀ ଫୋନ ଉଠାଇଲେ । ଆଉ ନିରବରେ ହରିବାବୁଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫୋନର ରିସିଭରଟା ବଢ଼େଇଦେଲେ । ହରିବାବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କମଳା ଦେବୀଙ୍କୁ ଗୁହୁଁଥିଲେ । ମନଟା ଆଉରୁ ପାଉରୁ ହେଉଥିଲା । ପାଦ ଦୁଇଟା ଝିମା ଖାଇଯାଉଥିଲା । ଗୋଡ଼ ଥରୁଥିଲା । ଫୋନକୁ କାନରେ ଦେବାପରେ;

- ହାଲେ, ଆପଣ ହରିକୃଷ୍ଣ ତ୍ରପାଠୀ କହୁଛନ୍ତି କି ?

- ଆଁ, ହଁ କହୁଛି ।

- ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ ଅଜୟ ତ୍ରପାଠୀ ଆମେରିକାରେ ଥିଲେ ନା ?

“ଥିଲେ ନା ?” ଏହି ଦୁଇପଦ ଶୁଣିଦେଇ ହରିବାବୁଙ୍କୁ ଲାଗିଲା ସତେ ଯେମିତି ତାଙ୍କ ଛାତି ଭିତରଟା କଣ କଣ ହେଇ ଯାଉଛି । ସେ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । ପାଟିରୁ କିଛି କଥା ବାହାରୁନଥିଲା । ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଇ କହିଲେ, “ହଁ ।”

- ଆଜ୍ଞା, କାଲି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେଇଠି ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରଯାଇଥିବା ଖବର ତ ଶୁଣିଥିବେ ?

- ଉଁ, ହଁ ।

- ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ଆଜର ବାର୍ତ୍ତା ନ୍ୟୁଜ୍ ଗୁନେଲରୁ କହୁଛି । ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁ ନେବାକୁ ଗୁହୁଁଛୁ । ଏହି ଘଟଣା ଉପରେ ଆପଣ କଣ କହିବାକୁ ଗୁହୁଁଛନ୍ତି ?

ହରିବାବୁ କିଛି ବୁଝିପାରୁନଥିଲେ । ସେ ଜାଣି ପାରୁନଥିଲେ ଅଭୁତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା କଣ ? ଆମେରିକାରେ ନିହତ ସେଇ ଇଞ୍ଜିନିୟର କଣ ତା ହେଲେ ଅଭୁ ? ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଗୋଳମାଳ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଧୂର ସ୍ୱରରେ ପଚାରିଲେ, “ଆଜ୍ଞା, ଆମ ପୁଅ ଅଭୁ ? ଆମେରିକାରେ ଯିଏ ମରଯାଇଛି...” କମଳା ଦେବୀ ଏହା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଶୁଣିବାପରେ ତେତା ହରେଇ ସେଇଠି ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ହରିବାରୁଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଅନ୍ଧାର ଲାଗୁଥିଲା । ସେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ମନର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟଙ୍କର ଆଶଙ୍କା କେତେଦୂର ସତ ବା ମିଛ ।

- ନା, ଆଜ୍ଞା । ସେଇଟା ତ ଜଣା ପଡ଼ିନି । ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ପର ମୁହଁରେ ଏସିଡ୍ ପକେଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେ ଚହ୍ନ ହେଉନି । ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ ବ ଆମେରିକାରେ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମେ ଚାହୁଁଥିଲୁ ଆପଣଙ୍କ ମତାମତ ଟିକିରେ ଦେଖାଇବୁ ବୋଲି ।

ହରିବାରୁଙ୍କ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଥିବା ସ୍ୱାୟତ୍ତରେ ସତେ ଯେମିତି କିଛି ଶକ୍ତି ସାଇତି ହୋଇଗଲା । ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ମନା କରିଦେଇ ସେ ଫୋନ୍ ଥୋଇଦେଲେ । ଆଉ ବୈଠକରୁ ଉଠିଯାଇ ପାଣି ଆଣି କମଳାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଥୋଇଦେଇ ଉଠେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ତେତା ଫେରୁ ଫେରୁ “ମୋ ଅଜୁରେ...” ବୋଲି କହି କମଳା ଦେବୀ କାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଉଥିଲେ, ହରିବାରୁ କହିଲେ, “ନା, ନା, କାନ୍ଦନି । ଆମ ଅଜୁକୁ କିଛି ହେଇନଥିବ ।” କମଳା ଦେବୀ ହରିବାରୁଙ୍କ ମୁହଁକୁ ପ୍ରଶ୍ନିତ ନୟନରେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ । ସେମାନେ ପୁଣିଥରେ ଟିକି ସାମନାରେ ବସିଗଲେ । ବାରମ୍ବାର ଅନେକ ଚ୍ୟାନେଲ ବୁଲେଇ ବୁଲେଇ ଦେଖୁଥିଲେ, ସବୁଠି ସେଇ ଏକା ଖବର । ହେଲେ ମୃତକଙ୍କ ନାଁ କେହି କହୁନାହାନ୍ତି । ଦିନ ଦ୍ଵିପହର ହେବାକୁ ଆସିଲାଣି । ନା ବଜୁ ନା ଅନିତା କେହି ବ ତ ଫୋନ କଲେନାହିଁ । କମଳା ଦେବୀ କହୁଥିଲେ, “ଆଉ ଥରେ ବଜୁକୁ ଫୋନ୍ କରିଥାନ୍ତୁ କି ?” ହରିବାରୁ ବରକ୍ତ ହୋଇ କହୁଥିଲେ, “ନା, କିଛି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ବାପମାଆ ବଞ୍ଚିଲେ କି ମରିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଯାଏଆସେ ନାହିଁ କମଳା । ଦେଖୁନ ସକାଳୁ ଫୋନ କରିଛି ଯେ ଏତେବେଳ ଯାଏଁ, ଉତ୍ତର ଟିଏ ଦେଲାନି କିଏ । ବାପାଟା ଚକ୍ରାରେ ଥିବ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ରାନାହିଁ ।”

ଏହି ସମୟରେ ପୁଣିଥରେ ଫୋନ ବାଜିଉଠିଲା । କମଳାଦେବୀ ଫୋନ ଉଠେଇବା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ବେଳକୁ ସେପାଖରୁ ଅନୀତା କହିଲା, “ଅଜୁର ଫୋନ୍ ସ୍ବିଚ୍ ଅଫ୍ ଅଛି । ବନ୍ଦ ଅଛି । ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିଲି । ତୋ ପାଖରେ ତା’ର ଆଉ କିଛି ନମ୍ବର୍ ଅଛି କି ? ଅଫିସ ନମ୍ବର ?”

- ସେ କୋଉଠି ରହୁଛି, କଣ କରୁଛି ଆମେ କଣ ଜାଣିଛୁ କି ଲେ ମା । ଆମେରିକାରେ ଅଛି, ଆମେରିକା ବଡ଼ ଦେଶ ସବୁ ଭଲ ବୋଲି କହୁଥିଲୁ । ତେଣୁ ସେ ବର୍ଷେ ପାଇଁ ଯାଇ ତିନିବର୍ଷ ହେଲା ରହୁଛି ଯେ ବାପା ବଗୁଡ଼ୁଥିଲେ, ହେଲେ ସୁଧାରୁ ମୁଁ ତାକୁ କେବେ ବାଧ୍ୟ କରିନଥିଲି ଫେରିଆସେ ବୋଲି କହିନଥିଲି । ଖବରଟା ଦେଖିବା ପରଠାରୁ ବାପା କିଛି ଖାଇନାହାନ୍ତି ଏଇଠି ଫୋନ୍ ପାଖରେ ବସିଛନ୍ତି ।

- ବଜୁଭାଇ କଣ କହିଲା ?

- ତାକୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲି । ସିଏ ମାଡ୍ରାସ୍ ଯାଇଛି । କହିଲା ମିଟିଂରେ ଅଛି । ଆଉ ଫୋନ୍ କରିନି । ତୁ ଟିକେ ଚେଷ୍ଟା କରଲେ ମା । ଆମ ଦି ପ୍ରାଣୀ ବଞ୍ଚିପାରୁନି ।

- ତୁ ଏମିତି କଣ କହୁଛୁ ବୋଉ । ଆମ ଅଜୁକୁ କିଛି ହେବନି । ଦେଖୁରୁ ଥା ଆଉ ଟିକେ ପରେ ସେ ନିଜେ ଫୋନ୍ କରି କହିବ । ଏବେ ସେଇଠି ରୁଟି ତ ସେ ଶୋଇପଡ଼ିଥିବ ବୋଧହୁଏ । ମୋବାଇଲ୍ ଗୁର୍ଜ ସରିଯାଇଥିବ ନହେଲେ ।

ଅନୀତା ଫୋନ୍ ରଖିବାପରେ କମଳାକୁ ଟିକେ ସାହାସ ମିଳିଥିଲା । ସତେ ତ, ଏବେ ତ ସେଇଠି ରୁଟି । କାଲେ ଫୋନ୍ ବନ୍ଦ କରି ଶୋଇପଡ଼ିଥିବ । ସେମିତି ବ ଅନେକ ଥର ସେ କରିଛି ଆଗରୁ । ରୁଟିରେ ଫୋନ୍ ବନ୍ଦ କରିଦେବା ତା ଅଭ୍ୟାସ । କମଳାଦେବୀ ହରିବାରୁଙ୍କୁ ସାହାସ ଦେଇ କହୁଥିଲେ, “ଅଜୁଟା ଆମର ଅଳସୁଆଟା ନାହିଁ କି । ରୁଟିରେ ଶୋଇଲା ବେଳକୁ ଫୋନ୍ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିବ । ଦିନସାରା ପରିଶ୍ରମ କରି କରି ଥକି ପଡ଼ୁଥିବ ନା । ଏବେ ତ ସେଇଠି ରୁଟି ଦେଖିବ ଥା,

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ସକାଳ ହେଉ ହେଉ ସେ ଫୋନ୍ କରିବ ।” ହରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମନକୁ ବୁଝେଇବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ । ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଥୋଇଥିବା ବସ୍ତୁଟ୍ ଦୁଇଟା ପାଟିରେ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଟିଭିରେ କହୁଥିଲା, ଆମେରିକାରେ ନିହତ ଭରତୀୟ ଇଞ୍ଜିନିୟର ହାଇଦ୍ରାବାଦରୁ ଯାଇଥିଲେ ବୋଲି ଜଣାଯାଇଛି । ଏହା ଶୁଣିବା ପରେ ହରିବାରୁଙ୍କ ତଣ୍ଡି ଶୁଖିଗଲା । ସେ ନିଷ୍ଠିତ ହୋଇସାରିଥିଲେ ଯେ ଅଦ୍ଭୁତ ନିଷ୍ଠୁର କିଛି ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ତଥାପି ପରଚୟ ଜଣାପଡ଼ିନ ବୋଲି ସେ ଚିନ୍ତାରେ ବସିଥିଲେ ।

କମଳା ଦେବୀ ଗୁର ପାଞ୍ଚକପ୍ ଗୁଁ ତଆର କରିସାରିଲେଣି । ଅପରହ୍ନ ଗୁରଟା ହେବାକୁ ଆସିଲଣି । ଅନତା ଆଉ ଦୁଇଥର ଫୋନ୍ କରିଥିଲା । ବଜୁର କୌଣସି ଫୋନ୍ ଆସିନ । ବାହାରେ ଅନ୍ଧାରର ରଞ୍ଜିତ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲଣି । ହରିବାରୁଙ୍କ ମନରେ ଅନେକ ଆଶଙ୍କା ଓ ଭୟ । କମଳା ଦେବୀ କହୁଛନ୍ତି, “ତମେ ଏମିତି ଚିନ୍ତା କରିଲେ କେମିତି ହେବ ? ତମକୁ କଣ ହୋଇଗଲେ ମୁଁ କଣ କରିବ ? ଆମର ତ ଆଗକୁ ପଛକୁ ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି ଏଠି ?” ହରିବାରୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାନ୍ତି । ତେଣେ ରାଗରେ ଗରଗର ହେଉଥାନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ପୁଣିଥରେ ଫୋନ୍ ବାଜିଲା । କମଳା ଦେବୀ ଫୋନ୍ ଉଠେଇ ଦୁଇପଦ କଥା ନ ହେଉଣୁ କାନ୍ଦି ପକାଇଲେ, ହରିବାରୁ ଥରଥର ପାଦରେ ବୈଠକଘର ଦୁଆର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ କମଳା ଦେବୀ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି କହୁବାର ଶୁଣୁଥିଲେ, “ତୁ ଆଉ ପଦେ କଥା କହନା । ଆମକୁ ସେ ଦେଶ ଲେଡ଼ାନାହିଁ, ସେ ଟଙ୍କା ଲେଡ଼ାନାହିଁ । ତୁ ଆଜି ଫେରି ଆ ।” କମଳା ଦେବୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାପରେ ହରିବାରୁଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା ସତେ ଯେମିତି ତାଙ୍କ ଭିତରେ କେହି ଜଣେ ନୂଆ ଜୀବଶକ୍ତି ଭରି ଦେଉଛି । ସେ ଯାଇ ଫୋନ୍ ଧରିଲେ । ସେପାଖେ ଅଜୁ ଥିଲା ।

- ମୁଁ କାଲି ରାତିରୁ ଗୁର ପାଞ୍ଚଥର ଫୋନ୍ କରିଲି, ତମେ ଫୋନ୍ ଉଠେଇଲନି ।

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଆଉ କେମିତି ଜଣେଇଥାନ୍ତୁ ? କେତେ କହିଲଣି, ଘରେ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ରେ ରଖ । ମୋ କଥା ଶୁଣିବନି ।

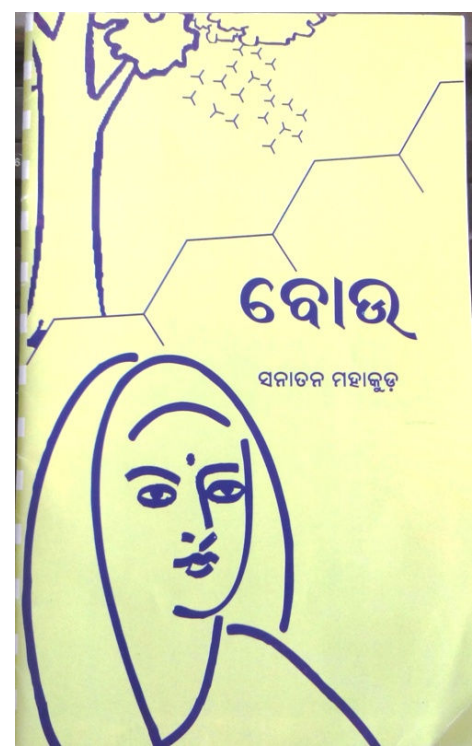
ଫୋନ୍‌ଟା ଧରିଦେଇ କାନ୍ଦି ପକାଉଥିଲେ ହରିବାରୁ । ଅଜୁର କଥା ସବୁ ତାଙ୍କୁ ଜୀବଦାୟକ ଔଷଧ ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । ଲାଗୁଥିଲା ତାଙ୍କ ମୃତଶରୀରରେ ସତେ ଯେମିତି ଅମୃତ ଭଳି ଏହି ସବୁ ଶବ୍ଦ ଭେଦ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେ ନିର୍ବାକ ଥିଲେ, ଅଜୁ କହି ଗୁଲିଥିଲା । କମଳା ଦେବୀ ଫୋନ୍‌ଟା ନିଜ ହାତକୁ ନେଇ କେବଳ ଏତିକି କହୁଥିଲେ, “ମୋତେ ଆଉ କିଛି କହନା, ତୁ ଫେରି ଆ ।”

ବୈଠକର ଚେୟାର ଉପରେ ନିସ୍ତେଜ ହୋଇ ବସିପଡ଼ିଥିଲେ ହରିବାରୁ । କମଳା ଦେବୀ ତରବର ହେଉଥିଲେ କଣ ଦି’ଟା ରେଷେଇ କରିଲେ ବାରୁଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ ବୋଲି । ଘର ବାହାରେ କିଏ ଆସିବା ଶବ୍ଦ ଶୁଣି କବାଟ ଖୋଲିଲା ବେଳକୁ ବଜୁ ଆସି ହାଜର । ‘ଅଜୁକୁ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କଲି ଫୋନ୍ କରିବାପାଇଁ ହେଲାନି । ତମେ ଚନ୍ଦ୍ରାରେ ଥିବ ବୋଲି ମିଟିଂ ଅଧାରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଫ୍ଲାଇଟ୍‌ରେ ଆସିଛ । ଅଜୁର କିଛି ଖବର ମିଳିଲା ?’ ହରିବାରୁ ବଜୁକୁ ନିଜ ଛତିରେ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଥିଲେ ।

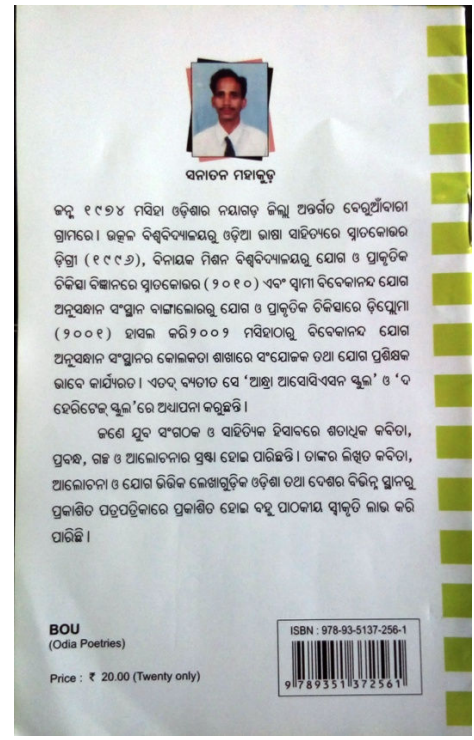
ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରକା
ବାମା ନଗର, ଆମ୍ବୁପୁଆ ମୁଖ୍ୟ ରସ୍ତା
ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା
ଦୂରଭାଷ : ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩
ଇମେଲ୍ - aahwaan@gmail.com

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ୱୀକାର

ଲେଖକ ଶ୍ରୀ ସନାତନ ମହାକୁଡ଼ଙ୍କ ଲିଖିତ କବିତା ସଂକଳନ “ବୋଉ” ଆମକୁ ପଠାଇଥିବାରୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛୁ । ଏହି ସଂକଳନରେ ପ୍ରକାଶିତ ସମସ୍ତ କବିତା ସେ ନିଜ ମାଆ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ସ୍ନେହରେ ‘ବୋଉ’ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରୀକୃତ କରିଛନ୍ତି । ନିଜ ମାଆଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି କବିତା ସଙ୍କଳନ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିବା ହେତୁ ସେ ଧନ୍ୟବାଦର ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସଂକଳନରେ ଚରିଣିଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର କବିତା ରହିଛି । ନିଜ ପରିବେଶ ତଥା ସାମାଜିକ ଘଟଣାବଳୀକୁ ସରଳ ଭାଷାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ କବି ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା କଥା ସେ ସ୍ଥଳବିଶେଷରେ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ସଂକଳନର ସରଳତା ମାଆର ସ୍ନେହ ପରି ତାଙ୍କର ଏହି ସଂକଳନରେ ପରିସ୍ପ୍ରିତ ହୋଇଛି । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ଅବଶ୍ୟ ଛୁଇଁବ ଏଥିରେ ଦ୍ଵିମତ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ସଂଗ୍ରହକରିବା ଯୋଗ୍ୟ କବିତା ସଂକଳନ । ଯୋଗ ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଙ୍ଗମ ଏବଂ ଗବେଷକ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ର ପତ୍ରିକା ପାଇଁ ସ୍ତମ୍ଭକାର ଭାବରେ କାମ କରି ଆସୁଥିବା ଶ୍ରୀ ମହାକୁଡ଼ଙ୍କ ଏହା ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନା । ଆମେ ମହାଶୟଙ୍କ ଲେଖନୀର ଦୀର୍ଘଜୀବନ କାମନା କରୁଛୁ ।

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ, ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଆହ୍ୱାନର ଆଗାମୀ ସଂସ୍କରଣ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ନିଜ ଦ୍ଵାର
ଲିଖିତ କବିତା ଓ କାହାଣୀ ଶୀଘ୍ର ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାନ୍ତୁ ।

ଆପଣଙ୍କ ଲିଖିତ କବିତା, କାହାଣୀ, ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ, ଶିଶୁକଥା, ଜୀବନ କଥା,
ଇତିହାସ, ରେଷେଇ, ଘରକରଣା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ବ୍ୟଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ଆପଣ ଇ-ମେଲ୍ ଦ୍ଵାରା
ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ପାରନ୍ତି ।

ଆମ ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com

ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖା ପ୍ରେରଣ କରିବା ଠିକଣା

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସମ୍ପାଦକ, 'ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା'

ବାମାନଗର, ୨ୟ ଗଳି, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଫୋନ୍ : ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ / ୭୦୦୮୫୬୭୦୮୫

ବିଶେଷ ସୂଚନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା ଓଡ଼ିଶାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରକାଶିତ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସର ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ବେଳେ ବେଳେ ପୂଜା ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ସମୟରେ ସମୟୋପଯୋଗୀ ବିଶେଷ ସଂସ୍କରଣମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଯଥା, ଗଳ୍ପ, କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ, ରମ୍ୟ ରଚନା, ଶିଶୁ ରଚନା, ଭ୍ରମଣ କାହାଣୀ ଇତ୍ୟାଦି ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ପାଇଁ ନୂଆ ଓ ପୁରୁଣା ଉଭୟ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଯେହେତୁ ଏହି ପତ୍ରିକା ନିଃଶୁଳ୍କ ବିତରଣ ନିମିତ୍ତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତେଣୁ ଲେଖକ, ଲେଖିକାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ରାଶି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ପାରଶ୍ରମିକ ଆଶା କରୁଥିବା ଲେଖକ ଲେଖିକାମାନେ ନିଜ ଲେଖା ବ୍ୟବସାୟିକ ପତ୍ରପତ୍ରିକାକୁ ପଠାଇ ପାରିବେ ।

ଏହି ପତ୍ରିକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍‌ରେ ନିଃଶୁଳ୍କ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ପାଠକ ଗୃହିଣେ ଏହି ପତ୍ରିକାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଲିପି ନିଜ କଂପ୍ୟୁଟରରେ ଡାଉନଲୋଡ୍ କରି ପାରିବେ ।

ଲେଖକ ଲେଖିକାମାନେ ନିଜ କୃତି ଆମ ନିକଟକୁ ଡାକଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଇ-ମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପଠାଇ ପାରିବେ । ଡାକ ଦ୍ୱାରା ପଠାଉଥିଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଧଳା କାଗଜର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିର୍ଭୁଲ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଟାଇପ୍ କରି ମଧ୍ୟ ପଠାନ୍ତୁ । ଇ-ମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପଠାଉଥିଲେ ଲେଖାକୁ ଲେଖି ସାରବ ପରେ ସ୍ଥାନ କରି ଆମ ଇ-ମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାନ୍ତୁ ।

ଆହ୍ୱାନର ପ୍ରକାଶନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ, କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା କାଗଜର ବ୍ୟବହାର କମ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଗଛ କାଟିବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଆମେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ବିରୋଧ କରୁ ।

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାପାଇଁ ଯଦି ଆପଣ ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ନିଜ

<http://www.appsgeyser.com/4368717>

ଲିଖିତ କୃତକୁ ଆପଣ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ଏହି ପତ୍ରକା ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ଶହସ୍ରାଧିକ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଶୋଭାପାଏ ତେଣୁ ଏହି ପତ୍ରକାପାଇଁ ଲେଖା ମଧ୍ୟ ଇଣ୍ଟରନେଟ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଯଦି ଆପଣ ଇମେଲ୍ ଦ୍ଵାରା ଆମ ନିକଟକୁ ଲେଖା ପଠାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଆପଣ ନିଜ ଲେଖା ଧଳା କାଗଜରେ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ନିର୍ମଳ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଲେଖି ଆମ ନିକଟକୁ ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରନ୍ତି ।

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ବାମା ନଗର - ୨ୟ ଗଳି

ଆମ୍ବୁପୁଆ, ବ୍ରହ୍ମପୁର - ୭୬୦୦୧୦

ଓଡ଼ିଶା, ଫୋନ୍: ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ / ୯୮୭୧୯୭୨୧୭୦

ଯଦି ଆପଣ ଇଣ୍ଟରନେଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖା ପଠାଇବାକୁ ଗୃହାନ୍ତ ତେବେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଟାଇପ୍ (ଓଡ଼ିଆ ଯୁନିକୋଡ଼ ଫଣ୍ଟରେ ଟାଇପ୍ କରିବେ ଯଥା ଅପ୍ରାକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ / ଗୁରୁଲ୍ ଓଡ଼ିଆ ଟ୍ରାନ୍ସଲିଟେରେସନ୍) କରି Microsoft Word Document ରେ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଲେଖାକୁ ସ୍କାନ କରି ଜେପିଇଜି ଫର୍ମାଟରେ ଇମେଲ୍ Attachment କରି ପଠାନ୍ତୁ । ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା ହେଲା - aahwaan@gmail.com

ଏହି ପତ୍ରକା ଉନ୍ନତ ହେତୁ ଆପଣଙ୍କ ସହାୟତା ଆମର ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା-ସମ୍ପାଦକ, 'ଆହ୍ୱାନ'

ଜନ୍ମ ଓଡ଼ିଆ । ଜନ୍ମ ଓଡ଼ିଶା । ଜନ୍ମ ଜଗନ୍ନାଥ

ଯଦି ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଆହ୍ୱାନ ଇପତ୍ରକା ଏବଂ ଆହ୍ୱାନ ଓଡ଼ିଆ ପରବାରର ଦ୍ଵାର୍ତ୍ତସଥାପ୍ ଗୁପ୍ତର
ସଦସ୍ୟ ହେବାପାଇଁ ଆମ ଦ୍ଵାର୍ତ୍ତସଥାପ୍ ନମ୍ବରକୁ ନିଜ ମୋବାଇଲରେ
ସ୍ଥାପିତ (Save) କରନ୍ତୁ । ଏବଂ ଆମକୁ ସନ୍ଦେଶ (Message) ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଆମ ଦ୍ଵାର୍ତ୍ତସଥାପ୍ ଗୁପ୍ତର ନମ୍ବର ହେଉଛି :

9040985463